



Innehåll

Parter och domslut	3
Filip Wolender	3
Yrkanden	6
Stämningsansökan, aktilaga 59, 2023-07-21, åtalspunkt 1	6
Skadestånd	6
Förverkande och beslag	6
Skäl	7
Bakgrund	7
Filip Wolenders inställning	8
Frihetsberövande	8
Utredningen	8
Muntlig bevisning	8
Skriftlig bevisning	10
Något om domens fortsatta disposition	10
Närmare om berörda personer och utredningen	10
Berörda personer m.m.	10
Marua Ajouz sista aktiviteter	12
Fynd och fyndplatser samt rättsmedicinsk och forensisk antropologisk utredning .	13
Lägenheten på Ellstorpsgratan och genomförda undersökningar med kriminalsökhundar	16
Förekomst av vapen	19
Telefonaktiviteter och positioneringar	21
Agerande efter händelserna	23
Vissa av de hörda uppgifter m.m.	24
Filip Wolenders uppgifter	24

Detta är en avskrift av en elektronisk originalhandling.

Postadress

Box 265

201 22 Malmö

Besöksadress

Bangårdsplatsen 2

Malmö

Expeditionstid

måndag - fredag

09:00-16:00

Telefon

040-35 30 00

E-post

malmö.tingsrätt@dom.se

Webb

www.malmotingsratt.domstol.se

Kaj Oksza-Klossis uppgifter och utredningen gällande minnespsykologi	29
Kaj Oksza-Klossis uppgifter	29
Utredningen gällande minnespsykologi	31
Andra förhörsuppgifter och då särskilt de som gällt uppgifter lämnade i efterhand och att Filip Wolender tidigare varit våldsam mot Marua Ajouz och andra personer	32
Tingsrättens bedömning i skuldfrågan	36
Några allmänna utgångspunkter för tingsrättens prövning	36
Inledande bedömning av bevisningen	38
Bedömning av bevisningen som tar sikte på frågorna om när och hur Marua Ajouz dog	40
Marua Ajouz sista aktiviteter	40
Den rättsmedicinska och forensisk antropologiska utredningen m.m.	40
Bedömning av bevisningen som tar sikte på frågorna om var Marua Ajouz dog och om Filip Wolender haft med hennes död eller det efterföljande händelseförloppet att göra	41
Telefonaktiviteter och positioneringar	41
Lägenheten på Ellstorgsgatan och genomförda undersökningar med kriminalsökhundar	41
Förekomst av vapen	43
Hårstrån	43
Agerande efter händelserna	43
Kaj Oksza-Klossis uppgifter	43
Övriga förhörsuppgifter som gällt uppgifter lämnade i efterhand	44
Frågan om motiv	45
Övrig bevisning och Filip Wolenders uppgifter	45
Sammanvägning av bevisningen i målet	46
Skadeståndsfrågan	47
Övriga frågor	47
Särskilda yrkanden	47
Ersättning till försvarare och målsägandebiträde	47
Rätten	47
Överklagandeinformation	47

Parter och domslut

Filip Wolender

Parter

Tilltalad

FILIP Daniel Wolender, 19810319-3911
Rödjordsvägen 9, 451 90 Uddevalla

Offentlig försvarare

Advokat Jesper Montan
Advokatfirman Jesper Montan AB
Hamngatan 4, 211 22 Malmö

Åklagare

Kammaråklagare Tomas Olvmyr
Åklagarmyndigheten
Malmö åklagarkammare
205 90 Malmö

Målsägande (part)

ABDEL Hafiz Ajouz
Lönngatan 12, 233 64 Bara

Målsägandebiträde

Advokat Vlora Tamté
Advokaterna Nyblom & Sarvik AB
S:t Gertrudsgatan 3, 211 25 Malmö

Målsägande (part)

ADAM Mohammed Jamil Ajouz
Zenithgatan 52 Lgh 1602, 212 14 Malmö

Målsägandebiträde

Advokat Vlora Tamté
Advokaterna Nyblom & Sarvik AB
S:t Gertrudsgatan 3, 211 25 Malmö

Målsägande (part)

Ghada Ajouz
Zenithgatan 52 Lgh 1602, 212 14 Malmö

Målsägandebiträde

Advokat Vlorá Tamté

Advokaterna Nyblom & Sarvik AB

S:t Gertrudsgatan 3, 211 25 Malmö

Målsägande (part)

MOHAMMAD Jamil Abdel-Hafiz Ajouz

Zenithgatan 20 Lgh 1002, 212 14 Malmö

Målsägandebiträde

Advokat Vlorá Tamté

Advokaterna Nyblom & Sarvik AB

S:t Gertrudsgatan 3, 211 25 Malmö

Domslut**Åtal som Filip Wolender frikänns från**

Mord, 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2009, 2002-12-20 till 2002-12-21, Malmö stad

Skadestånd

Ghada Ajouz begäran om skadestånd avslås.

Mohammad Ajouz begäran om skadestånd avslås.

Abdel Ajouz begäran om skadestånd avslås.

Adam Ajouz begäran om skadestånd avslås.

Förverkande och beslag

Beslagen av linoleummatta, masonitskiva, laminatskiva, plast och tejp ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten, 2017-1200-BG8 p. 1-4).

Beslagen av eltejp, plastsäck och plastbitar ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten, 2017-5000-BG37168 p. 2, 2017-5000-BG37181 p. 1-5 och 2017-5000-BG37196 p. 1).

Beslaget av kartong med ammunition ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset återlämnas till Bengt-Olof Öhrberg (Polismyndigheten, 2022-5000-BG59919 p. 1).

Beslagen av dagbok, brev och intyg m.m. ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset återlämnas till Mohammad Ajouz (Polismyndigheten, 2023-5000-BG9015 p. 1-13).

Beslaget av geisha ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten, 2017-5000-BG52885 p. 1).

Beslagen av mobiltelefon och minneskort ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset återlämnas till Lukasz Winnicki (Polismyndigheten, 2017-1200-BG14 p. 1).

Beslagen av skrivblock, kalender, dagbok, skolkataloger och kartonger ska bestå tills domen vunnit laga kraft. Därefter ska godset återlämnas till Christian Ledersborg (Polismyndigheten, 2022-5000-BG7972 p. 1-9).

Sekretess

Sekretessbestämmelsen i 21 kap 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämplig på fotografier som förevisats vid huvudförhandling bakom stängda dörrar.

Ersättning och återbetalning

Jesper Montan får ersättning av staten med 608 563 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 461 988 kr arbete
- 24 862 kr tidspillan
- 121 713 kr mervärdesskatt

Vlora Tamté får ersättning av staten med 500 954 kr. Beloppet fördelas enligt följande:

- 389 531 kr arbete
- 6 075 kr tidspillan
- 5 157 kr utlägg
- 100 191 kr mervärdesskatt

Staten ska stå för kostnaderna.

Yrkanden

Stämningsansökan, aktilaga 59, 2023-07-21, åtalspunkt 1

Åklagaren har begärt att Filip Wolender ska dömas för mord enligt 3 kap 1 § brottsbalken i sin lydelse före 1 juli 2009.

Gärningsbeskrivning

Mord

Filip Wolender har berövat Marua Ajouz livet genom att skjuta henne med ett skjutvapen och/eller kväva henne. Det hände i en lägenhet på Ellstorpsgatan i Malmö den 20-21 december 2002.

Filip Wolender hade eller hade precis haft ett förhållande med Marua Ajouz vid ovan nämnda tidpunkt. När Marua Ajouz i hans bostad sköts av honom skottskadades hon och försattes i nöd. I uppkommen situation hade Filip Wolender ett ansvar mot Marua Ajouz att häva nödsituationen genom att påkalla vård för henne. Filip Wolender har i istället agerat för att hindra Marua Ajouz från att få vård och däribland istället försökt kväva Marua Ajouz. Filip Wolender har i vart fall på så sätt samt genom sin underlåtenhet ge henne hjälp, omgående tillkalla sjukvårdspersonal eller ta henne till sjukhus berövat Marua Ajouz livet.

alternativt försök till mord

Filip Wolender har i sista hand i vart fall vid ovan nämnda tillfälle försökt döda Marua Ajouz genom att kväva henne och genom att hindra henne från att få vård på ovan angivet sätt. Fara för brottets fullbordan har förelegat eller i vart fall enbart genom tillfälligheter varit utesluten.

Gärningen begicks uppsåtligt.

Skadestånd

Ghada Ajouz har begärt att Filip Wolender ska betala skadestånd med 250 000 kr. Beloppet avser indirekt skada på grund av nära anhörigs död. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 21 december 2002 tills betalning sker.

Mohammad Ajouz har begärt att Filip Wolender ska betala skadestånd med 250 000 kr. Beloppet avser indirekt skada på grund av nära anhörigs död. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 21 december 2002 tills betalning sker.

Abdel Ajouz har begärt att Filip Wolender ska betala skadestånd med 150 000 kr. Beloppet avser indirekt skada på grund av nära anhörigs död. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 21 december 2002 tills betalning sker.

Adam Ajouz har begärt att Filip Wolender ska betala skadestånd med 150 000 kr. Beloppet avser indirekt skada på grund av nära anhörigs död. Ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) har begärts på beloppet från den 21 december 2002 tills betalning sker.

Förverkande och beslag

Åklagaren har begärt att bevisbeslagen av linoleummatta, masonitskiva, laminatskiva,

plast och tejp ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten, 2017-1200-BG8 p. 1-4).

Åklagaren har begärt att bevisbeslagen av eltejp, plastsäck och plastbitar ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten, 2017-5000-BG37168 p. 2, 2017-5000-BG37181 p. 1-5 och 2017-5000-BG37196 p. 1).

Åklagaren har begärt att bevisbeslaget av kartong med ammunition ska bestå tills domen vunnit laga kraft och att godset därefter ska återlämnas till Bengt-Olof Öhrberg (Polismyndigheten, 2022-5000-BG59919 p. 1).

Åklagaren har begärt att bevisbeslagen av dagbok, brev och intyg m.m. ska bestå tills domen vunnit laga kraft och att godset därefter ska återlämnas till Mohammad Ajouz (Polismyndigheten, 2023-5000-BG9015 p. 1-13).

Åklagaren har begärt att bevisbeslaget av geisha ska bestå tills domen vunnit laga kraft (Polismyndigheten, 2017-5000-BG52885 p. 1).

Åklagaren har begärt att bevisbeslagen av mobiltelefon och minneskort ska bestå tills domen vunnit laga kraft och att godset därefter ska återlämnas till Lukasz Winnicki (Polismyndigheten, 2017-1200-BG14 p. 1).

Åklagaren har begärt att bevisbeslagen av skrivblock, kalender, dagbok, skolkataloger och kartonger ska bestå tills domen vunnit laga kraft och att godset därefter ska återlämnas till Christian Ledersborg (Polismyndigheten, 2022-5000-BG7972 p. 1-9).

Skäl

Bakgrund

Den 3 januari 2003 anmäldes Marua Ajouz, som då var 18 år och bosatt i Malmö, försvunnen. Efter försvinnandet hördes Filip Wolender, som då var 21 år och i närtid hade haft ett kortvarigt förhållande med henne, vid några tillfällen av polis.

Den 12 oktober samma år anträffades ett kranium i Bokskogen utanför Malmö. Det kunde senare konstateras att det var Marua Ajouz huvud. Filip Wolender och en av hans vänner kom då att misstänkas för mord. Filip Wolender anhölls och häktades i mars 2004. Häkttningsbeslutet hävdades dock i juni samma år. Även hans vän var frihetsberövad en kortare period. Förundersökningen lades så småningom ned.

I samband med nybyggnation i Nordanå utanför Staffanstorp anträffades den 3 april 2017 delar av en kvinnokropp. Det kunde senare konstateras att det var Marua Ajouz kropp. Ärendet öppnades igen och har sedan dess sorterat under polisens s.k. kalla fall-grupp.

Den 6 december 2022 anhölls Filip Wolender på nytt. Han häktades den 9 december 2022 som på sannolika skäl misstänkt för mord den 20 till 21 december 2002 på Ellstorgsgatan i Malmö.

Åklagaren har nu väckt åtal mot Filip Wolender för mord eller försök till mord enligt den gärningsbeskrivning som angetts i det föregående. Han har förtydligat att han i första hand yrkar att Filip Wolender ska dömas för mord enligt gärningsbeskrivningens första stycke och i andra hand enligt gärningsbeskrivningens andra stycke (under vilket görs gällande s.k. garantansvar) samt i sista hand för försök till mord enligt gärningsbeskrivningens tredje stycke.

Filip Wolenders inställning

Filip Wolender har förnekat gärningen (ett, två och tre) och förklarat att han inte begått någon sådan gärning.

Filip Wolender har medgett det särskilda yrkande som berör honom (att bevisbeslag av linoleummatta m.m. ska bestå tills domen vunnit laga kraft).

Filip Wolender har motsatt sig att betala skadestånd till målsägandena med hänvisning till sin inställning i ansvarsdelen. Något belopp har inte kunnat vitsordas, men väl sättet att beräkna ränta.

Frihetsberövande

Filip Wolender har med anledning av misstanke om brott som prövas genom denna dom varit frihetsberövad som anhållen eller häktad den 8 mars 2003 till den 29 juni 2003 samt den 6 december 2022 till den 18 augusti 2023. Tingsrätten beslutade att häktningsbeslutet skulle hävas samma dag som huvudförhandlingen avslutades.

Utredningen

Muntlig bevisning

På åklagarens begäran har målsägandeförhör hållits med Marua Ajouz föräldrar Ghada Ajouz och Mohammad Ajouz och med hennes yngre bror Abdel Ajouz. Förhören har bl.a. gällt Marua Ajouz leverne och umgänge och när målsägandena sist träffade henne. I domen upptas som målsägande också Marua Ajouz yngre bror Adam Ajouz, men han har inte hörts vid tingsrätten.

Filip Wolender har hörts.

Åklagaren har åberopat vittnesförhör med följande personer.

- Atena Ramazani, som var vän med Marua Ajouz
- Sabrine Nagou, som var vän med Marua Ajouz
- Jennie Nordh, som var anställd på Marua Ajouz ungdomsboende på Idaborgsgatan
- Sarah Yahaivi, som var nyfunnen vän med Marua Ajouz och försökte nå henne den 20 december 2002
- Magnus Jensen, som var vän med Filip Wolender (och tidigare har varit misstänkt i ärendet)
- Helen Nilsson, som var vän med Marua Ajouz och den som anmälde henne försvunnen
- Stine Ditlev, som var vän med Marua Ajouz

Förhören har bl.a. gällt Marua Ajouz leverne och händelseförloppet den 20 december 2002.

Åklagaren har också åberopat vittnesförhör med följande personer.

- Michael Blomqvist, som var vän med Filip Wolender
- Jonas Kramer, som var vän med Filip Wolender
- Cecilia Ganslandt, i vars hem Filip Wolender vid ett tillfälle var på fest
- André Durkan, som var Helen Nilssons son och vän med Marua Ajouz
- Valeria Helander, som hade ett förhållande med Filip Wolender under hösten/vintern

2002

- Isabell Klarqvist, som var vän med Valeria Helander
- Madeleine Leyton, som var vän med Valeria Helander

Förhören har bl.a. gällt Filip Wolender och hans umgänge samt förekomst av vapen.

Åklagaren har också åberopat vittnesförhör med följande personer.

- Elisabeth Ditlev Ledersborg, som var Stine Ditlevs mamma
- Emilia Gidlöf, som hade ett förhållande med Filip Wolender under januari till mars 2003
- Alexandra Merter, som var vän med Emilia Gidlöf
- Kaj Oksza-Klossi, som var vän med Danny Karlsson och Michael Blomqvist och därigenom bekant med Filip Wolender
- Danny Karlsson, som var vän med Kaj Oksza-Klossi och Michael Blomqvist och därigenom bekant med Filip Wolender
- Zacharia Hidel, som var vän med Magnus Jensen
- Bo Hultberg, som är släkt med Magnus Jensen
- Stefan Östlund, som hade ett förhållande med Helen Nilsson under 2003 och 2004
- Ewa Runquist, som hade ett förhållande med André Durkan under 2003
- Kriminalvårdaren Ann-Charlotte Karlsson, som höll i en trädgårdskurs för bl.a. Filip Wolender när han avtjänade ett fängelsestraff för rån

Förhören har bl.a. gällt uppgifter lämnade i efterhand.

Åklagaren har slutligen åberopat vittnesförhör med följande personer.

- Peter Nilsson, vars far dog i lägenheten på Ellstorpsgratan år 1994
- Ove Lidin, som var boende på Ellstorpsgratan
- Savit Sangsatra, som var boende på Ellstorpsgratan
- Salli Ardengård, som var boende på Ellstorpsgratan
- Carina Svensson, som var boende på Ellstorpsgratan
- Isabela Wolender, som är Filip Wolenders mamma
- Jakub Wolender, som är Filip Wolenders morbror
- Maria Josefsson, som köpte lägenheten på Ellstorpsgratan av familjen Wolender

Förhören har bl.a. gällt lägenheten på Ellstorpsgratan och iakttagelser i och utanför den.

Åklagaren har dessutom åberopat sakkunniga vittnesförhör med följande personer.

- Filosofie doktorn i osteoarkeologi och kriminalteknikern Petra Molnar
- Rättsläkaren Linnéa Haacker-Mogensen
- Golvsakkunnige Magnus Dellrup
- Professorn i psykologi Pär Anders Granhag

Åklagaren, målsägandebiträdet och försvararen har i samband med flertalet av förhören föredragit vad som står antecknat att förhörspersonerna har uppgett i polisförhör. När det

gäller förhören med Filip Wolender, Magnus Jensen, Zacharia Hidel och Emilia Gidlöf har tingsrätten dessutom, på åklagarens begäran, tagit del av ljudupptagningar/ljud- och bildupptagningar av delar av inspelade polisförhör med dem.

Eftersom Helen Nilsson, Stine Ditlev och Elisabeth Ditlev Ledersborg numera är avlidna har åklagaren begärt att tingsrätten ska ta del av som antecknats från polisförhör med dem, vilket försvaret inte har motsatt sig. Så har skett.

Eftersom det på grund av sjukdom inte har gått att genomföra ett förhör med Madeleine Leyton, har åklagaren begärt att tingsrätten ska ta del vad som antecknats från polisförhör med henne. Inte heller detta har försvaret motsatt sig, varför så har skett.

Åklagaren har slutligen, med åberopande av 35 kap. 14 § 3 och 4 rättegångsbalken, begärt att tingsrätten ska ta del av vad som antecknats från polisförhören med Jennie Nordh, Cecilia Ganslandt, Ann-Charlotte Karlsson och Peter Nilsson, vilket försvaret inte har motsatt sig. Så har skett.

I domen redogör tingsrätten bara för vittnenas uppgifter i den mån de har haft betydelse för tingsrättens bedömningar. Detta sker antingen i samband med att tingsrätten redogör för företrädesvis den skriftliga utredningen eller i det särskilda avsnitt i vilket redogörs för vissa av de hörda uppgifter och utredning som är kopplad till dessa uppgifter.

Skriftlig bevisning

Åklagaren har åberopat och presenterat tämligen omfattande skriftlig bevisning. Den består bl.a. av anmälningar, brottsplatsundersökningar, analyser och utlåtanden från Nationellt forensiskt centrum (NFC), rättsintyg, obduktionsrapporter, rättsmedicinskt undersökningsprotokoll, forensisk antropologisk undersökning, rättsmedicinskt yttrande, fotografier, protokoll och promemorior avseende genomförda undersökningar med kriminalsokhundar, telefonanalyser, journalanteckningar avseende Filip Wolenders vårdbesök, promemorior avseende hemlig avlyssning samt sakkunnigutlåtanden. Syn har, på åklagarens begäran, hållits på salongsgevär (.22 kaliber) och delar av filmer utvisande kriminalsokhundars markeringar. För den fullständiga utredningen, se stämningsansökan med vid huvudförhandlingen gjorda justeringar och tillägg.

Något om domens fortsatta disposition

Åklagaren har sammantaget åberopat en mycket omfattande utredning, både muntlig och skriftlig, om händelserna kring Marua Ajouz försvinnande. Tingsrätten redovisar i domen inledningsvis vad som har framgått om de berörda personerna och utredningen i alla dess delar, företrädesvis i den mån den har haft betydelse för tingsrättens bedömningar. Därefter redovisar tingsrätten sin bedömning i skuldfrågan. Och i den ligger bedömningar av den redan redovisade utredningen, varför det blir ofrånkomligt med vissa upprepningar. Avslutningsvis görs en sammanvägning av bevisningen i målet.

Närmare om berörda personer och utredningen

Genom den utredning som presenterats kan tingsrätten inledningsvis konstatera att följande kommit fram om berörda personer och deras relationer, händelserna runt den 20 och 21 december 2002 och det fortsatta händelseförloppet fram till idag.

Berörda personer m.m.

Marua Ajouz föddes i Libanon år 1984, men växte upp i Sverige. Familjen, som utöver Marua Ajouz, bestod av föräldrarna Ghada Ajouz och Mohammad Ajouz och de två yngre bröderna

Abdel Ajouz och Adam Ajouz, bodde i en lägenhet på Zenithgatan 16, i närheten av Värnhemstorget i Malmö.

År 1999 eller 2000 reste Marua Ajouz som turist till Libanon. Där träffade hon en man som hon gifte sig med under våren/sommaren 2002. De skiljde sig dock redan efter ungefär en månad. Efter skilsmässan flyttade Marua Ajouz hem till Sverige igen. Hennes föräldrar hade nu separerat. Marua Ajouz bodde en tid hemma hos sin mamma på Zenithgatan 16.

Marua Ajouz hade svårt att acklimatisera sig efter hemkomsten från Libanon. Hon hade svårt att följa de regler som sattes upp i hemmet och ville gärna flytta hemifrån. I oktober 2002 flyttade hon in hos Helen Nilsson, som bodde på Föreningsgatan i Malmö och som nu är avliden. Marua Ajouz var sedan tidigare vän med Helen Nilssons son André Durkan.

Den 12 december 2002 flyttade Marua Ajouz in i en egen lägenhet i ett ungdomsboende på Idaborgsgatan 53 i Malmö – även det i närheten av Värnhemstorget – som hon hade fått genom socialtjänstens försorg.

Det har framkommit att Marua Ajouz tiden före sitt försvinnande levde ett utåtriktat liv kantat av fester och det framskymtar även att hon började använda droger. Hennes närmaste vänner var Stine Ditlev, som nu är avliden, och Sabrine Nagou. Marua Ajouz hade också kort tid före försvinnandet lärt känna Sara Yahaivi, som försökte nå henne på kvällen den 20 december 2002.

I början av december 2002 inledde Marua Ajouz ett förhållande med Filip Wolender, som umgicks i samma kretsar som André Durkan. Filip Wolender var, liksom Marua Ajouz och André Durkan, uppväxt på Zenithgatan men bodde sedan några månader tillbaka i en egen lägenhet på Ellstorgsgatan 3 c i Malmö. Ellstorgsgatan ligger också i närheten av Värnhemstorget. Filip Wolender hade tagit över lägenheten – en enrumslägenhet med mat/sovrum – efter sin mormor samma sommar. Filip Wolenders föräldrar kommer från Polen och han kallades för Fille.

Filip Wolender har bekräftat att han vid denna tid frekvent och destruktivt missbrukade droger. Han var också involverad i kriminella sammanhang och hade som artonåring i juni 1999 dömts för grovt rån till fängelse i tre år.

I Filip Wolenders ganska stora umgängeskrets fanns flera personer som, liksom han och Marua Ajouz, var uppväxta på Zenithgatan. Hit hör Michael Blomqvist och Jonas Kramer. Flera av de hörda personerna har beskrivit uppväxten på Zenithgatan på ett liknande sätt, nämligen att ett stort antal barn och ungdomar i kvarteret umgicks med varandra trots ålderskillnader.

Det står klart att Filip Wolender vid denna tid främst och i princip dagligen umgicks i ett gäng på fem till åtta personer och att många i gänget tog droger. I gänget ingick – förutom Filip Wolender – Michael Blomqvist, Magnus Jensen, som kallades för Mange och var uppväxt vid Möllevångstorget, Danny Karlsson och ytterligare åtminstone två namngivna personer, som inte har hörts vid tingsrätten. Kaj Oksza-Klossi, som liksom Filip Wolender har polskt påbrå, kände Danny Karlsson och hans bröder och hade på så sätt lärt känna Michael Blomqvist och Filip Wolender. Kaj Oksza-Klossi både tog och sålde på den här tiden droger och träffade gänget ibland.

Marua Ajouz och Filip Wolenders förhållande tog slut ett par dagar innan den 20 december 2002 och hon anmälades, som framgått, försvunnen den 3 januari 2003.

Under hösten/vintern 2002 hade Filip Wolender också ett förhållande med Valeria Helander,

som under den perioden tillsammans med sina vänner Isabell Klarqvist och Madeleine Leyton festade i lägenheten på Ellstorpsgatan vid flera tillfällen. Även det förhållandet tog slut och under januari till mars 2003 hade Filip Wolender i stället ett förhållande med Emilia Gidlöf.

Efter Marua Ajouz försvinnande hade polisen kontakter med Filip Wolender redan den 4 januari 2003 och sedan i april och maj 2003.

Den 7 mars 2003 frihetsberövades Filip Wolender som misstänkt för ett taxirån, som han senare kom att dömas till fyra års fängelse för.

Efter att Marua Ajouz huvud anträffades den 12 oktober 2003 kom, som framgått, Filip Wolender men även Magnus Jensen att misstänkas för mord. Filip Wolender, som då avtjänade fängelsestraffet för taxirånet, anhölls i mars 2004. Häkttningsbeslutet hävdades i juni 2004. Magnus Jensen frihetsberövades i slutet av april 2004 och var häktad en kortare period. Efter att häkttningsbesluten hävts beslutades under sommaren 2004 om hemlig telefonavlyssning av bl.a. Filip Wolenders telefon. Förundersökningen lades så småningom ned.

Filip Wolender bröt, efter att han avtjänat fängelsestraffet för taxirånet, med sitt gamla liv och flyttade till en annan del av Sverige där han har bott sedan dess.

Utredningen öppnades på nytt sedan Marua Ajouz kropp anträffats i Nordanå den 3 april 2017. Efter att nya vittnen – bl.a. Kaj Oksza-Klossi – trätt fram år 2022 och den forensisk antropologiska undersökningen (se mer i det följande) färdigställts inleddes hemliga tvångsmedel mot Filip Wolender på nytt under våren 2022 och senare under hösten det året. Man förhörde även personer i Filip Wolenders närhet. Filip Wolender anhölls ännu en gång den 6 december 2022 och häktades tre dagar senare som på sannolika skäl misstänkt för mord den 20 till 21 december 2002 på Ellstorpsgatan i Malmö.

Bland det stora antalet vittnen som har hörts vid tingsrätten har flera under förundersökningen hörts först i tiden efter år 2017 eller vad som i sammanhanget kan kallas nutid. Hit hör – förutom Kaj Oksza-Klossi – Jonas Kramer, Ewa Runquist (som under en period var André Durkans flickvän), Elisabeth Ditlev Ledersborg, Zacharia Hidell, Danny Karlsson, Peter Nilsson och Jakub Wolender.

Det står klart att fallet alltsedan Marua Ajouz huvud hittades år 2003 har fått stor massmedial och annan uppmärksamhet. Exempelvis har beslagtagna och återopade fotografier från lägenheten, där ett vapen som motsvarar beskrivningen av det vapen som åklagaren påstår har använts syns och som tingsrätten återkommer till i det följande, av allt att döma redan år 2004 figurerat i tidningarna.

Marua Ajouz sista aktiviteter

Åklagaren har gjort gällande att Marua Ajouz dog den 20 till 21 december 2002. I den delen framgår bl.a. följande av den återopade bevisningen.

Den 3 januari 2003 anmäldes Marua Ajouz försvunnen av Helen Nilsson. Enligt anmälan hade Helen Nilsson och Marua Ajouz bestämt att de skulle handla tillsammans den 23 december 2002, men så kom inte att ske. *Helen Nilsson* har enligt anteckningar från polisförhör med henne den 28 oktober 2003 berättat att sista gången hon träffade Marua Ajouz var den 20 december 2002.

Även *Ghada Ajouz* har i sitt förhör berättat att sista gången hon träffade Marua Ajouz var den 20 december 2002 (som var en fredag). Hon har berättat att dottern först var hemma hos

henne och att de sedan besökte banken innan de skildes åt, att Marua Ajouz då skulle gå och handla samt att de bestämde att de skulle träffas ett par dagar senare för att laga mat tillsammans. Hon har också berättat att Marua Ajouz sagt att hon skulle tvätta på lördagen, men att kläderna förblev otvättade.

Även *Mohammad Ajouz* har i sitt förhör berättat att sista gången han träffade dottern var den 20 december 2002 och att hon och Ghada Ajouz då bestämde att de skulle ses ett par dagar senare.

Jennie Nord, som arbetade på Marua Ajouz ungdomsboende, har enligt anteckningar från polisförhör med henne den 6 november 2003, berättat att Marua Ajouz bodde på boendet till och med den 20 december 2002, att man på boendet förde dagbok och att det i dagboken stod antecknat att någon i personalen träffat Marua Ajouz denna dag. Åklagaren har upplyst att dagboken inte finns arkiverad.

I januari 2003 gick polisen igenom Marua Ajouz tillhörigheter i bostaden på Idaborgsgatan. Av promemoria framgår att man då anträffade bl.a. hennes pass och bankkort. Man anträffade också ett kvitto från ett inköp som gjorts på Willys den 20 december 2002 kl. 18.04, som togs i beslag.

En ekonomisk utredning avseende Marua Ajouz konto gjordes. Det visade sig att inga transaktioner gjorts från kontot efter den 10 december 2002 och att hon fått lön den 23 december 2002. I december 2003 gjorde polisen en ny förfrågan till banken. Lönen var då fortfarande var orörd.

I november 2003 kontaktade polisen telefonbolaget Tele2 för att få uppgifter om saldot på Marua Ajouz SIM-kort. Av promemoria framgår att sista gången SIM-kortet fylldes på med pengar var den 29 november 2002 (påfyllnadsbeloppet var 100 kr) och att det inte gick att få fram hur mycket pengar som fanns på kortet den 20 december 2002.

Av den telefonanalys som genomförts, se mer i det följande, framgår att den sista utgående telefontrafiken från Marua Ajouz SIM-kort ägde rum kl. 23.34 den 20 december 2002. Av utredningen framgår också att personer i Marua Ajouz närhet försökte nå henne dagarna efter den 20 december 2002, utan framgång.

Fynd och fyndplatser samt rättsmedicinsk och forensisk antropologisk utredning

Åklagaren har gjort gällande bl.a. att Marua Ajouz huvud hittades år 2003 på en kulle på sätt vittne (Kaj Oksza-Klossi) föreslagit att man ska gömma något i skogen, att kroppen hittades år 2017 i Nordanå mot vilket område Filip Wolenders telefonnummer positionerade dagen efter gärningen och att ett hårstån har säkrats som indikerar släktskap med en av Filip Wolenders vänner. Åklagaren har också gjort gällande att Marua Ajouz kropp styckats och att hon hade en allvarlig skada i halsregionen som överensstämmer med att hon blivit skjuten med skjutvapen. I dessa delar framgår bl.a. följande av den åberopade bevisningen.

Den 12 oktober 2003 anträffade två privatpersoner något som såg ut som ett kranium invid en rotvälta på sidan av en kulle i Bokskogen utanför Malmö. Polispatrull beordrades till platsen med adress Västerskogsvägen i Hyby/Klågerup och det genomfördes en brottsplatsundersökning. Det som visade sig vara ett delvis skeletterat kranium var inlindat i en svart plastsäck av sopsäcksmodell som var omvirad av svart eltejp. Plastsäcken var grunt nedgrävd och omgärdad av stenar.

Kraniet transporterades till rättsmedicinska avdelningen i Lund och undersöktes av

rättsläkare, som konstaterade att kraniet var från en människa. Det kunde sedan genom tandidentifiering konstateras att det var Marua Ajouz kranium. Kraniet hade kvar de fyra översta halskotorna. En människa har normalt sju halskotor.

Den 13 oktober 2003 utfördes en rättsmedicinsk obduktion av kraniet och de fyra halskotorna. Rättsläkaren Karl Dahlberg konstaterade i sitt utlåtande att halskotorna två t.o.m. fyra företett skarpkantade skador, att dessa skador tillfogats Marua Ajouz av annan person (dock oklart om före, under eller efter dödsögonblicket) och att dödsorsaken inte framgick av undersökningsfynden.

I oktober 2003 genomfördes också fingeravtrycksundersökning på plastsäcken som kraniet var inlindat i och eltejen. Inga fingeravtryck anträffades. Plastsäcken och tejen tillvaratogs samma år.

I november 2003 gjordes en rättskemisk undersökning av Marua Ajouz hår. Undersökningen visade att det inte fanns några spår av droger i håret.

I nutid (under år 2023) genomfördes en undersökning avseende hår på plastsäcken. Hårstrån anträffades. Två av dessa hårstrån var rotlösa och bedömdes vara huvudhår. Eftersom hårstråna saknade rot kunde endast mitokondriellt DNA utvinnas. Av analysresultatet från NFC framgår att många personer kan ha en identisk mitokondrieDNA-profil, att de båda hårstråna uppvisade olika sådana profiler, att ingen av dem överensstämmer med Filip Wolenders profil, att en av dem överensstämmer med Marua Ajouz profil och att den andra överensstämmer med en av Filip Wolenders vänners profil.

De fyra halskotorna undersöktes på nytt under år 2020. Ändamålet var nu att undersöka om det på dem fanns rester av bly eller koppar eller andra typer av metallpartiklar. Av utlåtandet från NFC framgår att den tredje kotan var sönder och att små partiklar som huvudsakligen bestod av bly, men även andra typer av metallpartiklar (bl.a. koppar), påvisades på halskotorna två, tre och fyra. Det anträffades även ett löst liggande fragment i det papper som kotorna var inbäddade i. Det visade sig att fragmentet huvudsakligen bestod av bly. Enligt ett miljömedicinskt utlåtande rörande exponering och förekomst av bly i människokroppen, som inhämtades under år 2021, påträffas metalliskt bly inte naturligt i kroppen. I ytterligare ett utlåtande från NFC konstateras att det bly som anträffats på halskotorna två, tre och fyra bestod av blypartiklar i stället för att var diffust fördelat och att naturligt förekommande bly inte föreligger som metalliska partiklar. Av utlåtandet framgår också att det inte bedöms förväntat att vanliga metallredskap har sammansättningar med så höga halter av bly att det vid kontakt skulle avsätta blypartiklar.

Under år 2022 undersöktes även om det på underkäken fanns rester av bly. Av utlåtande från NFC framgår att ett litet fragment huvudsakligen bestående av koppar påvisades, men inget bly.

Den 3 april 2017 anträffades, som framgått, delar av en kvinnokropp i samband med ett schaktningsarbete vid nybyggnation i Nordanå utanför Staffanstorp. Den bål med båda armarna – som anträffades först – var belägen cirka 1,5 till 2 meter under markytan.

Polispatruller, kriminaltekniker och rättsläkare beordrades till platsen med adress Trelleborgsvägen i Staffanstorp. Av flygfoton framgår att det på fyndplatsen vid tiden för Marua Ajouz försvinnande fanns en skogsdunge och i närheten av den en väg. En av Filip Wolenders vänner hade anknytning till en plats i Nordanå som ligger ungefär 850 meter från fyndplatsen med bil.

Brottsplatsundersökning genomfördes. Sammantaget anträffades en bål med båda armarna,

ett vänsterben, en vänsterfot och två lösa halskotor (kota nummer fem och sex). Bålen med armarna anträffades opaketerad. Vänster ben var paketerat i en svart platsäck som delvis var omvirad av svart eltejp. Vänster fot och halskotorna var opaketerade. Senare – den 16 maj 2017 – anträffade arbetsledaren på bygget i samband med att avspärningarna skulle tas bort en kinesisk porslinsfigur, som saknade huvud och som stod uppställd alldeles i närheten av fyndplatsen.

Kvarlevorna transporterades till rättsmedicinska avdelningen i Lund. Den 11 april 2017 utfördes där rättsmedicinska obduktioner av rättsläkaren Linnéa Haacker-Mogensen. Med rättsgenetisk analys kunde konstateras att det var Marua Ajouz kropp (bål inklusive armar) samt att fynden och omständigheterna talar för att benet och foten hörde samman med kroppen. Halskotorna tycktes passa väl samman med de halskotor som påträffats år 2003. Av utlåtandena framgår att kroppen styckats och att fynden inte medgav någon bedömning av vare sig dödsorsak eller dödssätt. *Linnéa Haacker-Mogensen* har i sitt förhör uppgett att det inte fanns några tecken på en naturlig dödsorsak, såsom sjukdom, eller förgiftning.

Plastmaterial och eltejp togs i beslag och skickades för fingeravtrycksundersökning. Inga identifierbara fingeravtryck anträffades.

Plastmaterialet och tejpens som anträffades år 2017 skickades tillsammans med plastmaterialet och tejpens från 2003 till NFC för DNA-analys. Inga identifieringsbara spår anträffades.

NFC gjorde även en prövning av materialsamhörighet avseende plastmaterialet och tejpens från år 2003 respektive 2017. Slutsatsen i utlåtandet är att resultatet talar för att platsäcken som anträffades år 2003 kommer från samma rulle som platsäcken som anträffades år 2017 (Grad +2) och att resultatet talar extremt starkt för att tejpbiten från år 2003 har suttit ihop med tejpbiten från år 2017 (Grad +4).

I januari 2022 utfördes en forensisk antropologisk undersökning av filosofie doktorn i osteoarkeologi och kriminalteknikern Petra Molnar. Hon undersökte Marua Ajouz kranium med tillhörande underkäke, fem halskotor och ett halskotsfragment, större delen av höger höftben samt två fragment från vänster lårben. Under rubriken Sammanfattande resultat, analys och slutsats anges i hennes protokoll följande.

Skarpa skador iakttogs på kraniet, fjärde, femte och sjätte halskotorna samt på höger höftben och vänster lårben. Skadornas utseende och detaljmorfologi ger starkt stöd för att de orsakats av en handhållen såg med alternerande, snedställda och fasade tänder.

Skadornas omfattning, placering och morfologi ger starkt stöd för att de har uppkommit när kroppen styckats, dvs där kroppsdelar helt avskilts samt vid försök till avskiljning.

Skadorna utseende och omfattning på den fjärde halskotan ger stöd för att huvudet avskilts från bålen i höjd med denna, och att detta skett snett bakifrån/från vänster.

De skarpa skadorna på femte och sjätte halskotorna ger starkt stöd för att halsen har tillfogats sågskador snett framifrån, något från vänster.

Skadornas utseende och detaljmorfologi på den tredje halskotan ger stöd för att dessa *inte* uppkommit genom skarpt våld.

Den tredje halskotans skyddade läge i halsen samt skadans utseende och begränsade omfattning ger stöd för att skadorna inte uppkommit genom slag med exempelvis ett tillhygge.

Lokalisationen, omfattningen och avgränsningen av den tredje halskotans skador ger stöd för att anslagsenergin varit fördelad på en relativt liten yta på kotan samt att kraften inte har varit obetydlig.

Utseendet och omfattningen av skadorna på den tredje halskotan och på underkäken, tillsammans med tidigare slutsatser, samt resultat från NFC, ger stöd för att skadorna har orsakats av en kula från ett vapen samt att kulan har innehållit bly och koppar.

Skadornas placering, utseende och detaljmorfologi ger stöd för att skottriktningen varit bakifrån och framåt samt att kulan gått horisontellt, centralt igenom kotan samt att små fragment av denna också träffat underkåkens insida.

Sågskadorna på höftben och lårben ger starkt stöd för att dessa uppkommit vid avskiljandet av lårbenen från bålen samt att detta skett bakifrån och framåt, samt från insidan av låret och utåt.

Av protokollet framgår också att skadornas placering, utseende och omfattning inte ger något stöd för hur många personer som har hanterat kroppen vid styckningsprocessen.

Petra Molnar har i sitt förhör förtydligat att hon vid utformningen av protokollet använt sig av de värdeord som används i kriminaltekniska protokoll, nämligen "visar att ...", "ger starkt stöd för att...", "ger stöd för att..." och "talar varken för eller emot att...". Det rör sig alltså om fyra skalsteg och begreppet "ger stöd för att..." används när det inte är förväntat att det skulle se ut som det gör, om det har gått till på ett annat sätt än det som redovisas i huvudhypotesen. Som förklaring till skalsteget anges också att undersökningen ger stöd för att huvudhypotesen är riktig då den förklarar resultaten bättre än en alternativ hypotes.

Mot bakgrund av uppgifterna i bl.a. det nyss nämnda protokollet, men även av förhörsuppgifter om att Marua Ajouz ska ha blivit skjuten med ett avsågat salongsgevär av kaliber .22 samt att hon inte avled direkt utan först efter att en strumpa placerats i halsen på henne, togs en förnyad kontakt med rättsläkaren Linnéa Haacker-Mogensen med önskemål om svar på ett antal frågeställningar. Av rättsmedicinskt yttrande upprättat av henne i oktober 2022 framgår bl.a. att ingenting i de tidigare obduktionsprotokollen motsäger de slutsatser som Petra Molnar kommit fram till i sitt protokoll, att en skottskada på den plats där Petra Molnar uttalat att sådan finns är livsfarlig, att tidsförloppet från uppkomsten av merparten av de tänkbara skadorna orsakade av en sådan skottskada (ryggmärgsskada och skada på kärl vilken medför livshotande blödning eller akut hjärnskada och svalgskada) till dödlig utgång är kortvarigt, där det rör sig om några få minuter snarare än timmar. Det framgår också att ett främmande föremål i luftstrupen, som en strumpa, medför en tilltäppning av luftvägarna och att bibehållen tilltäppning kommer att medföra hjärtstopp samt att en snarkande/rosslande andning kan höras bl.a. hos personer som är djupt medvetslösa. Linnéa Haacker-Mogensen har i sitt förhör uppgett att hon – i avsaknad av mjukdelar som skulle tillåtit en avståndsbedömning – inte kan utesluta att en skottskada på platsen kan vara självtillfogad, men att en skada bak talar för att den tillfogats av annan person.

Lägenheten på Ellstorgsgatan och genomförda undersökningar med kriminalsökhundar

Åklagaren har gjort gällande att en soffa och en matta som funnits i lägenheten på Ellstorgsgatan försvunnit i samband med gärningen, att lägenheten målats om efter gärningen, att en avliden person har legat i lägenheten (som inte kan förklaras av andra dödsfall) och att blod har observerats bl.a. i trapphuset i tid för gärningen. I dessa delar framgår bl.a. följande av den återopade bevisningen.

Filip Wolender övertog lägenheten på Ellstorgsgatan efter sin mormor i juli 2002. Det var en mindre lägenhet med vardagsrum, sovrum, kök och badrum. I vardagsrummet fanns den 20 december 2002 en svart hörnssoffa i skinn. Av fotografier från lägenheten som beslagtogs från Magnus Jensen år 2004 och som framkallats den 29 oktober 2002 framgår att vardagsrummets tapet i tiden före den 29 oktober 2002 var orangeaktig och att det i

anslutning till taket fanns en mönstrad bård. På något fotografi syns också en mönstrad matta i vardagsrummet.

Av händelserapport framgår att en polispatrull på morgonen den 21 februari 2003 beordrades till lägenheten efter en torrkokning.

Lägenheten såldes i maj 2003 – efter att Filip Wolender börjat avtjäna fängelsestraffet för taxirånet – till Maria Josefsson. Av fotografier tagna inför försäljning av lägenheten framgår att vardagsrummets tapet fortfarande var orangeaktig och att det fortfarande fanns en bård. *Maria Josefsson* har, enligt anteckningar från polisförhör med henne den 11 mars 2004, berättat att hon när hon flyttade in målade om i hall, vardagsrum och sovrum och att hon inte gjorde några förändringar i kök och toalett.

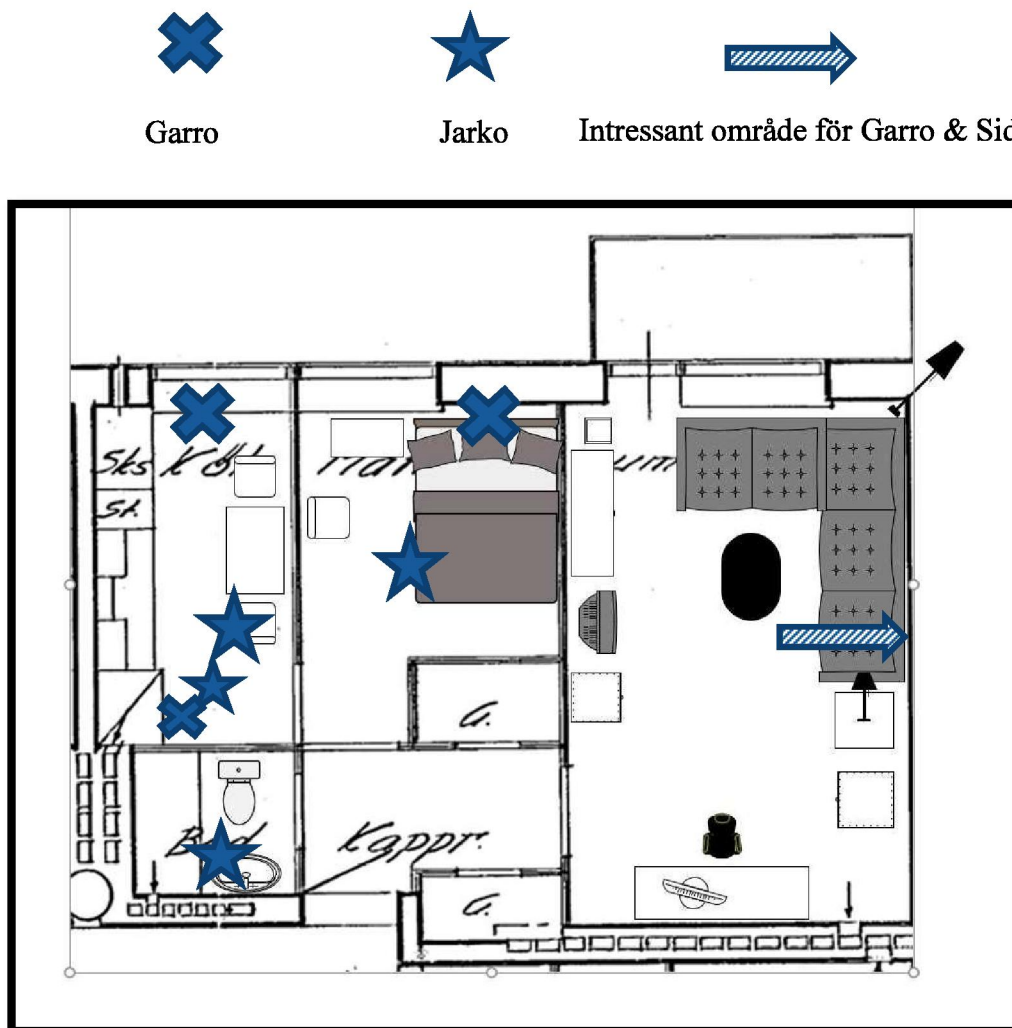
Efter fyndet av Marua Ajouz huvud i Bokskogen gjordes den 20 november 2003 en brottsplatsundersökning i lägenheten. I samband med den genomfördes en undersökning med kriminalsökhund. Hunden Garro (som hade kompetens för lik) markerade kraftigt i köket, där det låg ett laminatgolv. Garro markerade även i sovrummet och visade förhöjt intresse i vardagsrummet.

Köksgolvet på den plats Garro markerat (nära element/fönster och kyl/frys) bröts upp och det visade sig ligga en linoleummatta under laminatgolvet och en masonitskiva under linoleummattan. Materialet i tre delar (laminatskiva, linoleummatta och masonitskiva) säkrades för vidare undersökningar och överfördes år 2017 till beslag. Masonitskivan har sedan delats upp i en större del och en lite mindre del, vars ena sida är trappstegsformad.

Det visade sig att Filip Wolenders morbror Jakub Wolender tagit över en del av Filip Wolenders möbler, varför husrannsakan gjordes hos honom i mars 2004. Där togs en blå hörnsoffa i beslag. Filip Wolender har gjort gällande att han fick denna soffa i julklapp av sin mamma julen 2002, vilket *Isabela Wolender* har bekräftat i sitt förhör. Hos Jakub Wolender beslagtogs ingen matta.

Ytterligare en undersökning genomfördes i lägenheten med Garro i mars 2004. Han markerade då på en annan plats i köket. I april 2004 genomfördes också en undersökning med kriminalsökhunden Jarko (som hade kompetens för lik, blod och kroppsvätskor). Jarko markerade i sovrummet, köket och badrummet. Slutligen genomfördes i nutid (i juni 2022) undersökning med hunden Sid (som har kompetens för lik, blod och sperma). Han visade ett förhöjt intresse i vardagsrummet. Följande sammanställning över hundmarkeringar i lägenheten har åberopats av åklagaren. Den åskådliggör också hur lägenheten såg ut och hur den av allt att döma var möblerad när Filip Wolender bodde i den.

Sammanställning över hundmarkeringar i lägenheten



Undersökningar med kriminalsökhundar har också genomförts på de delar av golvet med underlag som numera är i beslag. I juli 2017 markerade hunden Virre (som har kompetens för lik) på den del av masonitskivan vars ena sida är trappstegsformad. Och i december 2020 markerade hunden Chip (som har kompetens för blod, lik och sperma) på båda delarna masonitskiva och på undersidan av laminatskivan.

Baserat på Garros och Virres markeringar – båda renodlade likhundar – inhämtades ett utlåtande från NFC. Av utlåtandet framgår att det är 43 gånger mer sannolikt att en död person varit i kontakt med ytan på köksgolvet närmast elementet än att så inte är fallet (Grad +1, dvs. "Resultaten talar i någon mån för att ...").

På de golytor som hundarna markerat genomfördes topsning, som skickades till NFC för DNA-analys. Av ännu ett utlåtande från NFC framgår att DNA påvisades på fem områden, men att mängderna var för små för att kunna utvärderas. På ett område (på masonitskivan) påträffades en kvinnlig DNA-profil. Denna DNA-profil överensstämmer inte med Marua Ajouz profil. Inget blod påvisades.

Av promemoria framgår att det vid genomgång av personer som varit folkbokförda i

lägenheten konstaterats att två personer avlidit i hemmet. Den ena avled år 1959 och den andra år 1994. Den man som avled 1959 var multisjuk, i det närmaste blind och vårdades i hemmet av sin hustru som var sjuksköterska. Det framgår inte var i hemmet han avled. *Peter Nilsson* har enligt anteckningar från polisförhör med honom den 10 mars 2023 berättat att den person som avled år 1994 – hans pappa – påträffades avliden i sovrummet.

Det i beslag tagna laminatgolvet förevisades för golvsakkunnige Magnus Dellrup, som gjorde bedömningen att det på undersidan av golvet såg ut som att det på vissa ställen hade trängt igenom lite fukt/vätska av något slag och att det krävs stora mängder vätska för att den ska tränga igenom från ytan. *Magnus Dellrup* har i sitt förhör uppgett att man ofta lade sådant laminatgolv ovanpå det befintliga golvet (vilket skulle kunna förklara att det låg en linoleummatta mellan laminatgolvet och masonitskivan).

Ove Lidin, Savit Sangsatra, Salli Ardengård och Carina Svensson, som alla var boende på Ellstorgsgatan samtidigt som Filip Wolender, har i sina förhör berättat att de sett blodspår bl.a. i trapphuset.

Carina Svensson har i sitt förhör bl.a. berättat att hon sett blodstänk på trappsteget innanför entrén och utsmetat blod på portkodshöljet utanför entrén och att hon gjort sina iakttagelser vintern 2002 i anslutning till en tvåveckorsresa till Thailand dit hon reste den 31 december 2002. Det står klart att Carina Svensson har lämnat motsvarande uppgifter redan i ett dåtida polisförhör (år 2004).

Även *Ove Lidin*, som var vice värd och skötte underhållet i fastigheten, har i sitt förhör bl.a. berättat att han såg blodstänk i trappuppgången utanför Filip Wolenders lägenhet, att det kanske var innan jul och i vart fall i anslutning till att han hade snöberedskap (vilket han hade under hösten och på vårsidan). Han har också berättat att han vid ett tillfälle sett Filip Wolender tillsammans med en vän bära ut en tung matta, att någon av dem tappade taget och att de blev lite ovänner. Sedan försvararen för Filip Wolenders räkning åberopat och redovisat vad som antecknats från polisförhör med Ove Lidin den 13 juni 2017, som sammanfattningsvis bl.a. innebär det var på sommaren Ove Lidin såg Filip Wolender och vännen med mattan, att det i alla fall var barmark och att han inte tror att det var i anslutning till någon högtid, har Ove Lidin bekräftat att det var först i nutida polisförhör som han berättade om mattan. Han har sedan uppgett att han nog såg mattan i anslutning till att han hade snöberedskap och såg blodet.

Även *Salli Ardengård* har i sitt förhör uppgett att hon sett en blodfläck i trappuppgången innanför entrén. Sedan åklagaren åberopat och redovisat vad som antecknats från förhör med Salli Ardengård den 10 maj 2004, som sammanfattningsvis innebär att hon då inte närmare kunnat precisera tiden än till senhösten/vintern 2002, att hon reste till Australien i februari 2003 och att hon vet att det var innan dess hon såg blodet, har Salli Ardengård uppgett att uppgifterna kan stämma, men att hon inte är säker.

Savit Sangsatra, som bara har lämnat uppgifter av intresse i nutida polisförhör, har i sitt förhör bekräftat dessa uppgifter som sammanfattningsvis innebär att han vid ett tillfälle sett dynor till en svart skinnssoffa under trappan på källarplan och, i samband med det, en liten blodfläck på branddörren till källaren och att det i alla fall inte var sommar när han gjorde iakttagelserna. Han har också berättat att det var först i samband med att han läste i tidningen att de hittat Marua Ajouz huvud och sedan kropp som han kopplade samman soffdynorna och blodet med hennes försvinnande.

Förekomst av vapen

Åklagaren har gjort gällande att ett fungerande vapen som motsvarar beskrivningen av det

vapen som ska ha använts har funnits tillhanda för Filip Wolender vid tiden för gärningen. I den delen framgår bl.a. följande av den återopade bevisningen.

Den 27 februari 2002 polisanmälde Filip Wolender att han knivrånats. Natten till den 28 februari 2002 beordrades en polispatrull till handkirurgen eftersom man där kunnat konstatera att han blivit skjuten i höger hand. Den kula som opererades ut från hans hand togs i beslag. Av utlåtande från NFC framgår att kulan var en kopparbelagd blykula i kaliber .22, som dock saknade bom-spår.

Av tidigare nämnda fotografier från lägenheten på Ellstorgsgatan som beslagtogs från Magnus Jensen år 2004 och som framkallats den 29 oktober 2002 framgår att det i tiden före den 29 oktober 2002 i gänget hanterades ett vapen i form av ett avsågat kulgevär. Fotografierna har, av allt att döma, figurerat i tidningarna redan år 2004. På fotografierna syns Magnus Jensen och de två namngivna med inte hörda personerna i gänget hålla i vapnet. Även Filip Wolender syns på ett av fotografierna. På fotografierna är Magnus Jensens ena långfinger bandagerat. Av journalanteckningar framgår att Magnus Jensen den 28 oktober 2002 sökt vård efter att ha skurit långfingret på glas, vilket enligt åklagaren tidsätter fotografierna till den dagen eller dagen därpå.

NFC har på begäran analyserat vapnet på fotografierna och i redovisning gjort bedömningen att vapnet är ett enskottgevär i kaliber .22 av fabrikat Husqvarna, med avsågad/kapad pipa och kolv. Av redovisningen framgår också att det, efter de manövrar som förutsätts för att vapnet ska vara skjutklart, inte krävs någon avsevärd kraft för att trycka in avtryckaren och att patroner i kaliber .22 är fullt kapabla att orsaka såväl allvarliga som dödliga skador om de skjuts mot personer.

Kulan som anträffades i Filip Wolenders hand har på nytt undersökts av NFC som i utlåtande konstaterat att avsaknad av bom-spår på en kula tyder på att kulan utskjutits ur ett oräfflat piplopp och att vapen av det slag som syns på fotografierna och som har analyserats vanligen har ett räfflat piplopp. Försvaret har upplyst att den norska motsvarigheten till NFC sommaren 2023 jämfört bly från kulan med bly från Marua Ajouz kranium för att undersöka om det rör sig om samma bly, vilket man kom fram till att det inte är (Grad -4).

Den 29 oktober 2002 ca kl. 21.15 rånades spelbutiken Galaxy på Drottninggatan i Malmö. Gärningsmannen ska enligt polisanmälan ha riktat ett vapen – som liknade ett avsågat hagelgevär – mot butiksinnehavaren och tilltvingat sig pengar. Det ska enligt promemorior också ha avlossats ett skott upp i taket. En av de namngivna, men inte hörda, personerna i gänget, dömdes sedermera för detta rån.

Den 30 oktober 2002 hade Cecilia Ganslandt fest i sitt hem på Ynglingagatan. Hon var bekant med Valeria Helander som då var Filip Wolenders flickvän. *Cecilia Gansland* har enligt anteckningar från polisförhör som hölls med henne den 19 november 2002 berättat att Valeria Helanders pojkvän, Fille (som var polack), kom till festen och att han där vid något tillfälle tog fram ett vapen som var 30–35 cm långt med bruna träinslag.

André Durkan har i sitt förhör berättat att han vid ett tillfälle förvarade ett avsågat hagelgevär i sitt pojkrum som han hade fått från någon annan men inte från Filip Wolender samt att han – efter att Helen Nilsson upptäckt det – lämnade det vidare till en annan namngiven person. Han har berättat att vapnet påminde om det vapen han sett i tidningarna.

Helen Nilsson har enligt anteckningar från polisförhör med henne den 24 mars 2004 berättat att hon hittade ett avsågat hagelgevär i André Durkans rum samma helg som den person som André Durkan i sitt förhör namngivit och uppgett att han lämnade vapnet till blev

misshandlad, att hon konfronterade sonen som förklarade vem vapnet tillhörde (den person som dömdes för rånet i spelbutiken, tingsrättens anmärkning), att det lämnades vidare till en annan namngiven person (samma person som André Durkan namngivit, tingsrättens anmärkning) samt att hon i efterhand via den personen fått berättat att geväret sedan hamnat hos Filip Wolender. Av promemoria och journalanteckningar framgår att den person som namngivits den 29 november 2002 sökt vård och då uppgivit att han blivit misshandlad och rånad.

Valeria Helander har i sitt förhör berättat att hennes och Filip Wolenders relation tog slut i mitten av december 2002, att det – som hon minns det – fanns ett vapen i umgängeskretsen som användes vid rånet, att hon vid ett tillfälle såg vapnet i Filip Wolenders lägenhet, att hon inte minns vems vapen det var och att det vapen hon sett i förundersökningen har ett utseende som överensstämmer med det vapen hon sett i lägenheten. Valeria Helander ska enligt promemoria i sin kalender gjort anteckningar om att hon varit hemma hos Filip Wolender i tiden mellan den 26 oktober 2002 till den 14 december 2002. Även *Isabell Klarqvist* har i sitt förhör, när hon konfronterats med vad hon enligt anteckningar från polisförhör den 22 april 2004 ska ha uppgett, bekräftat att hon sett ett vapen – en äldre träpistol – i lägenheten, att det förvarades i en spricka/skarv i soffan, att en person i gänget (den person som dömdes för rånet av spelbutiken, tingsrättens anmärkning) vid ett tillfälle tog med sig vapnet och när han kom tillbaka berättade att han hade rånat en butik samt att Filip Wolender berättat att han vid något tillfälle hade skjutit sig i handen med ett vapen.

Telefonaktiviteter och positioneringar

Åklagaren har gjort gällande att Marua Ajouz har dött i lägenheten på Ellstorpsgatan den 20 till 21 december 2002, att Filip Wolender var aktiv under natten och att han dagen efter har stängt av sin telefon och färdats i riktning mot Nordanå, där Marua Ajouz kropp anträffades. I dessa delar framgår bl.a. följande av den åberopade bevisningen.

I ärendet har genomförts en telefonanalys, som presenteras i en analysrapport daterad i maj 2023. Rapporten bygger på samtalslistor under främst perioden den 10 december 2002 till den 20 januari 2003, som i dåtid inhämtats via s.k. HÖK (hemlig övervakning av elektronisk kommunikation). De samtalslistor som inhämtats avser Filip Wolender, Marua Ajouz, Magnus Jensen, Sara Yahaivi, Isabela Wolender och ytterligare tre personer.

Följande får härutöver anses framgå av analysrapporten.

Marua Ajouz brukade vid sitt försvinnande ett telefonnummer med slutsiffror -6649 (Marua -6649), och SIM-kortet kopplat till detta nummer satt fram till den 20 december 2002 i en röd Nokia 8210, som hon hade lånat av Filip Wolender. Under perioden brukade Filip Wolender två telefonnummer med slutsiffror -5507 (Filip -5507) och -1978 (Filip -1978) som satt i två telefoner; en Nokia 8310 och en Ericsson T 600. Magnus Jensen brukade under perioden ett telefonnummer med slutsiffror -6769 (Magnus -6769) och Sara Yahaivi ett telefonnummer med slutsiffror -5694 (Sara -5694).

Filip Wolenders lägenhet på Ellstorpsgatan täcks huvudsakligen av basstationen Sorgenfri 70 och Marua Ajouz lägenhet på Idaborgsgatan av basstationerna Kirseberga 210 och Östra Kyrkogården 330.

På kvällen den 20 december 2002 förekom flera kontakter mellan Filip -5507 och Marua -6649. Kl. 17.58 gjordes ett samtalsförsök från Filip -5507 till Marua -6649. Kl. 18.47 ringde Filip -5507 till Marua -6649. Samtalet varade i 16 sekunder. Filip -5507 positionerade då vid Sorgenfri 70 och Marua -6649 vid Kirseberga 210, vilket enligt analysrapporten talar för att de båda då befann sig vid sina respektive lägenheter. Kl. 19.04 ringde Filip -5507 ännu en gång

till Marua -6649. Samtalet varade i 9 sekunder. Kl. 19.05 skickade Filip -5507 ett sms till Marua -6649. Positionerna var desamma som kl.18.47. Kl. 20.19 ringde ett oidentifierat telefonnummer till Marua -6649, som då positionerade då vid Sorgenfri 330. Kl. 20.20 ringde samma nummer till Marua -6649, som positionerade vid Sorgenfri 70, vilket enligt analysrapporten kan tala för att Marua Ajouz nu befann sig vid Filip Wolenders lägenhet.

Filip -1978 och Filip -5507 ringde kl. 19.09 och kl. 19.20 den 20 december 2002 till ett telefonnummer med slutsiffror -4281, som kopplats till en person som då var Magnus Jensens övervakare och samtalen varade i 4 respektive 71 sekunder.

Det telefonnummer som brukades av Magnus Jensen, Magnus -6769, positionerade vid Sorgenfri 70 mellan kl.19.38 och 21.44 på kvällen den 20 december 2002. Därefter positionerade Magnus -6769 vid Höllviken 240 kl. 22.18. Magnus Jensen bodde på den tiden i Höllviken. Under den tid som Magnus -6769 positionerade vid Sorgenfri 70 hade numret flera kontakter med olika personer. Kl. 20.14 ringde Magnus -6769 till Sara -5694 (se mer i det följande). Kl. 20.23 ringde Magnus -6769 till ett telefonnummer som kopplats till en av de namngivna personerna i gänget.

Mellan kl. 20.43 och kl. 23.59 gjorde Magnus -6769 upprepade samtalsförsök till telefonnummer med slutsiffror -1018 som i utredningen kopplats till Zacharia Hidel, Magnus Jensens vän. Kl. 21.25 skickades också ett sms från Magnus -6769 till det numret.

Sara Yahaivi, som var nyfunnen vän med Marua Ajouz, blev under kvällen uppringd av Magnus -6797, bl.a. kl. 20.14 (samtalslängd 78 sekunder) och kl. 21.00 (samtalslängd 27 sekunder). Magnus -6769 positionerade då vid Sorgenfri 70.

Senare under kvällen mellan kl. 22.16 och kl. 22.23 gjorde Sara -5694 flera samtalsförsök till Marua -6649. Försöken noteras i samtalslistan som "vidarekoppling – ej nåbar". Sara -5694 gjorde också samtalsförsök till Magnus -6769, som i samtalslistan noteras som "vidarekoppling – ej svar". Kl. 22.20 ringde Magnus -6769 till Sara -5694, och därefter finns telefontrafik dem emellan. Magnus -6769 positionerade då vid Höllviken 240. Kl. 22.27 ringde Sara -5694 till Filip -1978. Det samtalet varade i 55 sekunder.

Sara Yahaivi har i sitt förhör berättat bl.a. följande. Hon och Marua Ajouz träffades på ett uteställe, bytte nummer och bestämde att de skulle träffas igen. Men det blev inte så. Hon minns vagt att hon försökte nå Marua och att en kille svarade. Åklagaren har åberopat och redovisat vad som antecknats från ett polisförhör med Sara Yahaivi den 1 april 2004, som sammanfattningsvis innebär att hon försökte ringa Marua ett antal gånger, att det så småningom var en kille som svarade i Maruas telefon, att den killen gav henne ett telefonnummer som hon skulle ringa för att få tag på Marua, att en annan kille svarade på det numret och att denne sa att Marua inte var där. Sara Yahaivi har härafter uppgett att hon inte minns uppgifterna, men att de säkert kan stämma om det står antecknat så.

Filip -1978 och Filip -5507 ringde kl. 23.10 och kl. 23.11 till Marua -6649. Samtalen varade i 16 respektive 14 sekunder och alla nummer positionerade vid Sorgenfri 70.

Kl. 23.34 ringde Marua -6649 till Magnus -6769. Då satt SIM-kortet kopplat till numret Marua -6649 i Filip Wolenders Ericsson T 600 och positionerade vid Sorgenfri 70. Därefter finns i samtalslistan för Marua -6649 ett besvarat inkommande samtal kl. 03.31 från telefonnummer som kopplats till en person som var ytligt bekant med Marua Ajouz. Även då satt SIM-kortet i nämnda Ericsson T 600.

Vad *Magnus Jensen* uppgett i dessa delar redovisas i det särskilda avsnitt i vilket redogörs för vissa av de hörddas uppgifter.

Kl. 05.39 finns ett inkommande samtal i samtalslistan för Filip -5507, som anges som "vidarekoppling – ej svar". Filip -5507 positionerade då vid Möllevångstorget 90.

Filip -5507 hade under dagen och kvällen den 21 december 2002 telefonkontakt med flera personer, däribland vid upprepade (tio) tillfällen med telefonnummer som kopplats till den av hans vänner som hade anknytning till Nordanå.

Kl. 20.59 positionerade Filip -5507 vid basstationen Segevång 80, vilket är en mast i riktning mot Nordanå. Försvaret har upplyst att avståndet till Nordanå från masten Segevång 80 är 3,5 km och att masten också täcker Inre ringvägen i riktning mot Arlöv, där Filip Wolender har släktingar, och motorvägen mellan Malmö och Lund.

Mellan kl. 21.44 och kl. 22.10 gjordes flera samtalsförsök till Filip -5507 och Filip -1978 från telefonnummer med slutsiffror 5175, som har kopplats Isabela Wolender (Isabela -5175). I samtalslistan noteras samtalen som "vidarekoppling – ej nåbar", vilket enligt åklagaren innebär att telefonen sannolikt var avstängd. Det innebär också att positioneringar inte anges i rapporten. Kl. 23.08 ringde Filip -5507 till Isabela -5175. Samtalet varade i 46 sekunder. Filip -5507 positionerade då åter vid Sorgenfri 70.

Av analysrapporten framgår följande när det gäller den fortsatta hanteringen av telefonerna. Den Nokia 8210 som Marua Ajouz hade lånat brukades bl.a. av Filip -1978, men även vänner till honom, i januari innan den lämnades in på en pantbank i januari 2003. Den Ericsson T 600 – i vilken SIM-kortet kopplat till Marua -6649 satt kl. 03.01 den 21 december 2002 – brukades av Filip -5507 och Filip -1978 fram till den 7 januari 2003. Från den 8 till den 20 januari 2003 brukades den huvudsakligen av telefonnummer med slutsiffror -9418, som har kopplats till Kaj Oksza-Klossi. Den tredje telefonen, Nokia 8310, brukades av Filip -5507 fram till den 11 januari 2003.

Det finns inga positioneringar i någon av de inhämtade samtalslistorna som visar att brukaren varit vid eller rört sig mot Bokskogen.

Under perioden den 21 december 2002 till den 20 januari 2003 gjordes upprepade kontaktförsök till Marua -6649, från ett flertal telefonnummer, bl.a. från Filip -5507. Samtliga försök har noterats som "vidarekoppling – ej nåbar" i samtalslistan.

Agerande efter händelserna

Åklagaren har bl.a. gjort gällande att Filip Wolender har försökt skada sig efter gärningen, diskuterat utredningen och fortsatt i livet visat intresse för utredningen. I den delen framgår bl.a. följande av den åberopade bevisningen.

Den 22 december 2002 kl. 03.16 sökte Filip Wolender vård för brännskador i ansiktet och på vänster hand. Han ska, enligt journalanteckning, ha uppgett att han ådragit sig skadorna när han skulle tända sin gasspis.

Hemliga avlyssningar har, som framgått, ägt rum både i dåtid och nutid.

Av promemoria angående sådan avlyssning av ett samtal mellan Bo Hultberg och en annan (som kan vara Zacharia Hidell) den 4 juni 2004 framgår att Bo Hultberg ska ha sagt att han ska på förhör gällande "det som Fille gjorde". Bo Hultberg hördes i utredningen den 7 juni 2004.

Av promemoria angående avlyssning av ett samtal mellan Filip Wolender och hans mormor den 7 juli 2004 framgår att de diskuterat utredningen och att Filip Wolender bl.a. ska ha sagt att Mange är en idiot och att han säkert har snackat mycket. Och av promemoria angående avlyssning av ett samtal den 27 juli 2004 mellan Filip Wolender och den som då var hans

flickvän framgår att utredningen diskuterats, att två namngivna vänner och "den helvetes soffan" nämnts och att "allt är Manges fel".

I samband med att Filip Wolender greps den 6 december 2022 gjordes husrannsakan i hans bostad och på hans kontor. Telefoner och datorer togs i beslag och har gått igenom. Genomgångarna visar, enligt analyser, sammanfattningsvis att Filip Wolender vid några tillfällen visat intresse för polisutredningen och för personer i sin gamla umgängeskrets.

Vissa av de hördas uppgifter m.m.

Filip Wolenders uppgifter

Han växte upp på Zenithgatan, där han bodde med sin mamma. Han gick på Värnhemsskolan tills han, strax efter att han fyllt 18 år, blev gripen och dömd till fängelse för ett rån på en gammal man. När han kom ut efter två år flyttade han in hos sin mamma igen. För att läsa upp sina betyg sökte han in till Malmö folkhögskola där han läste i ett år. När det blev sommarlov började han jobba på Östra Kyrkogården och i samband med det gick han in i ett destruktivt missbruk, som fortsatte under hösten. På grund av missbruket hoppade han, under hösten, av skolan. Han använde cannabis dagligen, men också ecstasy och en del tabletter. Han minns inte när, men någon gång i samband med detta övertog han sin mormors lägenhet. De renoverade lägenheten innan han flyttade in. De målade om och bytte kanske något golv. Hans familj hjälpte honom med renoveringen. Han kommer inte ihåg vilka golv som byttes ut. Han har inget minne av att han målat om efteråt, utan bara att det målades om i samband med inflyttningen.

I månadsskiftet november/december 2002 började han träffa Marua Ajouz och de sågs i två till tre veckor. Han kommer inte riktigt ihåg om det var han som gjorde slut eller om det var ett gemensamt beslut, men han minns att det hade tagit slut när hon försvann. Han har inte med hennes försvinnande att göra och han tog inte hennes liv.

Strax innan jul blev han brännskadad på sin spis och fick uppsöka sjukhus. Han blev förhållandevis lindrigt skadad. Det hade kunnat bli mycket värre. Vid något tillfälle torrkokade han en kastrull i lägenheten. Han skulle laga mat och somnade. Han vaknade av att det var brandmän i lägenheten. Förmodligen hade någon larmat.

Han fortsatte med sitt missbruk och i mars 2003 blev han gripen för ett taxirån, som han senare dömdes för och då bestämde han sig för att nu fick det vara nog. Mellan det rån han tidigare dömts för och taxirånet begick han och hans vänner inbrott för att skaffa pengar.

Det kan stämma att han umgicks mycket med Magnus Jensen på den tiden, men inte dagligen. De missbrukade ihop och hade känt varandra i ett halvår eller år. Man umgicks väldigt intensivt med vissa personer under en kort period och sedan med andra. Han och Magnus är inte vänner idag. Han minns inte hur relationen tog slut och kan inte minnas om det var i samband med julhelgen 2002.

Michael Blomqvist är hans barndomsvän, som han växt upp med. I december 2002 var de nog nära vänner och umgicks. De har inte träffats eller hörts av sedan en semesterresa år 2008.

Jonas Kramer växte också upp på Zenithgatan. Han missbrukade inte så han var kanske inte med i gänget på samma sätt som de andra. Han och Jonas kan säkert ha pratat och umgåtts en del på tumanhand.

Han och Kaj Oksza-Klossi kände varandra genom Michael och Danny Karlsson. Kaj var vän med Danny, som var vän med Michael. Danny har två bröder, Lenny och Tonny. Han var

främst vän med Lenny av de tre bröderna. När han träffade Kaj var det för att Michael hängde med Kaj och bröderna Karlsson. Kaj sålde droger på den här tiden och det kan ha varit i samband med det som de träffades. Han minns inte om han har sålt en telefon till Kaj.

Bo Hultberg är Magnus släkting. Han vet inte om de träffats så många gånger egentligen. Han känner inte Zacharia Hidell, men han känner igen namnet Zaki.

Han har ingen aning om vem Sara Yahaivi är. Han kommer inte ihåg någon av Maruas vänner idag. Han kommer dock ihåg Helen Nilsson och att han hade ett samtal med henne. Det måste ha handlat om Marua och det måste ha varit efter att hon försvann. Men han minns inte vad samtalet handlade om. Maruas familj minns han som grannar på Zenithgatan. Han minns inget annat om dem.

Valeria Helander är en tjej han träffade förr i tiden, under vintern 2002. Han minns inte när han slutade träffa henne. Emilia Gidlöf är ingen han kommer ihåg. Men det kan stämma att de var ihop under januari till mars 2003.

Första gången han hörde talas om Nordanå var när han blev gripen i december 2022.

De vapen han minns att han varit i kontakt med är pennpistoler. Han minns inte var de kom ifrån, men att de cirkulerade under sommaren. Han blev rånad i februari 2002 när han skulle köpa narkotika. Rånarna hotade honom med ett vapen, som han tryckte ifrån sig. Det small till innan han klättrade över staketet till en kyrkogård och sprang hem. Rånarna hade kniv också och han fattade först inte att han hade blivit skjuten. Han har inte skjutit sig själv i handen.

Han kommer inte ihåg det vapen som syns på fotografierna från lägenheten. Han kommer varken ihåg den kvällen eller vapnet över huvud taget. Han minns inte att han skulle ha haft ett sådant vapen. Vid taxirånet använde han en replika, om han inte minns fel.

Han fick en ny soffa i julklapp, eftersom den gamla var sliten. Han vet inte var den gamla tog vägen. Han var inlagd på sjukhus under julen så det måste ha varit i januari någon gång som soffan byttes ut. Senare har han fått veta att vissa av möblerna, i samband med att lägenheten såldes, hamnade hos hans morbror. Han vet inte som hände med mattan.

Han har inga minnesbilder alls från den 20 till 21 december 2002 eller från sista gången han träffade Marua.

Åklagaren har åberopat och föredragit följande anteckningar från ett polisförhör med Filip Wolender den 4 januari 2003.

Filip berättar att han i höstas var tillsammans med Marua och de gjorde slut för 3-4 veckor sedan. Den 20/12 kom hon hem till hans lägenhet. De snackade och hon ville att de skulle bli ihop igen. Hon fick låna en mobiltelefon och satte i sitt SIM-kort med nummer 0737-406649.

Natten tillbringade hon hos Filip och dagen därpå gick hon iväg vid 12-tiden. Han har sedan dess inte sett henne eller hört av henne. Han har försökt nå henne på mobilen, utan resultat och lämnat flera meddelanden.

Och från den 8 maj 2003.

Filip tillfrågas om han fått tillbaks den telefon som Marua lånat av honom. Filip uppger att han fått den tillbaks. Efter en stunds diskuterande framkommer att Filip ej lånat ut telefonen den 20 december utan att han fick tillbaks den efter att Marua lånat den några veckor tidigare. Det som står i förhöret är fel/missuppfattning.

Filip Wolender har härefter uppgett följande. Han har ett svagt minne av att polisen ringt

honom upplysningsvis. Det kan stämma att han i förhöret i januari har sagt det som står antecknat, men han har inget minne av det. Han minns inget om att han skulle ha lånat ut en telefon. Det var en annan telefonkultur då. Man bytte telefoner med varandra och det var fräckt om det kom en ny telefon och så. Han kommer inte ihåg att han i förhöret i maj sagt det som står antecknat.

Åklagaren har även åberopat och spelat upp ljud från delar av ett inspelat förhör vid en häkttingsförhandling i tingsrätten den 11 mars 2004. Förhöret har transkriberats enligt följande. Även andra delar av transkriberingen har åberopats.

S: Du har sagt innan då när du hördes när Marua var försvunnen, han hade visst någonting mer, så berättade du att den här natten mellan den 20:e och 21:e december så hade ni varit tillsammans. Kan du berätta om den dagen?

W: Jag minns inte.

S: Berätta... det är väl sista gången du träffade Marua?

W: Ja.

S: Kan du berätta om den dagen, kvällen och natten?

W: Den kvällen jag och en annan kompis satt hemma hos mig...

S: Du och en annan kompis satt hemma hos dig?

W: Ja.

S: Vem är den andre kompisen?

W: Magnus Jensen. Vi snackade, jag vet inte exakt när hon kom, någon gång på kvällen efter åtta i alla fall. Magnus han... mellan elva och tolv tror jag han åkte, åkte hem.

S: Någon gång efter åtta fram till elva, tolv så var ni tre stycken i lägenheten. Vad gjorde ni tre i lägenheten då?

W: Vi rökte hasch, jag vet inte, jag minns inte. Det är rätt länge sen jag gjorde det, exakt vad jag gjorde. Vi umgicks.

S: Ni gjorde inget speciellt utan ni var tillsammans den här kvällen hemma hos dig?

W: Ja.

S: Det var ni tre, ingen annan?

W: Nej.

S: Var ni tre där kontinuerligt eller var det någon som gick därifrån och kom tillbaka?

W: (ohörbart)

S: Ni tre?

W: Ja.

S: Efter klockan åtta och fram till då elva, tolv, var det ni tre som var där hela tiden? Det var ingen av er tre som gick ifrån lägenheten och gjorde någonting annat och sen kom tillbaka?

W: Nej.

S: Var det någon annan person som tillfälligt kom på besök under kvällen?

W: Minns jag inte. Jag tror inte det, nej.

S: Du minns inte, du tror inte det?

W: Nej.

S: Och sen då Magnus Jensen han är kvar till någon gång mellan elva och tolv. Vad händer sen när han går? Han går någon gång mellan elva och tolv?

W: Ja.

S: Vet du om han skall göra något speciellt när han går?

W: Han skulle hem.

S: Han skall hem?

W: Ja.

S: Och vad händer sen mellan dig och Marua?

W: Det hände ingenting. Då går jag och lägger mig. Det händer ingenting, jag går och lägger mig. Hon stannar på soffan. Hon går inte och lägger sig. Hon sov knappt. Hon sov inte ofta.

S: Hon sover inte ofta?

W: Nej.

S: Så att hon... brukar det vara så när hon är hemma hos dig att hon satt... var vaken medan du sov?

W: Ja. Det hände.

S: Då somnade du tydligen då?

W: Ja.

S: I din säng eller?

W: Ja.

S: Var finns Marua då någonstans?

W: (ohörbart)

S: Vad hände sen? Sen sover du?

W: Ja.

S: När vaknar du?

W: Någon gång vid elva, tolv, där någonstans.

S: På förmiddagen dagen efter?

W: Ja.

S: Du sover under lång tid, du sover från det att...

W: Tolv timmar.

S: Tolv timmar, ja.

W: Drygt kanske, jag vet inte.

S: Vad händer när du vaknar?

W: Ingenting. Hon skulle gå. Så jag bad henne ta ut sim-kortet sen gick hon.

S: Hon skall gå och så ber du henne ta ut ett sim-kort ur en telefon som hon har. Vad är det för telefon?

W: Det är en Nokia, jag vet inte exakt vilken modell men det är en Nokia.

S: En Nokia. Varför ber du henne ta ut sim-kortet ur telefonen?

W: För att det var min telefon. Det var därför hon kom dit från första början för att lämna telefonen. Det var min telefon hon hade lånat.

S: Hur länge hade hon haft din telefon?

W: Det vet jag inte. Det minns jag inte.

S: Var det en stor del av den tiden ni hade varit tillsammans eller du hade lämnat den till henne i början av förhållandet?

W: Det minns jag inte.

Filip Wolender har härefter uppgett följande. Han kommer ihåg att det var en häkttningsförhandling, men inte vad som sades. Han har ingen minnesbild av kvällen och natten den 20 till 21 december 2002. Det var länge sedan redan vid häkttningsförhandlingen och det är mycket möjligt att han inte mindes rätt då eller vid de tidiga förhören eftersom han missbrukade på den tiden. Han minns inte att han vid häkttningsförhandlingen också ska ha berättat att han åt middag hemma hos sin mamma den 21 december 2002, att han sedan var hemma hos sig på kvällen och att det var den kvällen han brände sig.

Han vet inte varför hans telefon kopplade upp mot en mast vid Möllevången under natten/morgonen till den 21 december 2002 eller mot en mast vid Segevång på kvällen den 21 december 2002 eller varför han och den vän som visat sig ha anknytning till Nordanå haft telefonkontakt den 21 december 2002. Han har inget minne av att hans telefoner var avstängda eller inte användes under några timmar på kvällen den 21 december 2002.

Han har heller inget minne av att han i narkotikapåverkat tillstånd skulle ha pratat med Emilia Gidlöf om att han varit med när en kropp styckades. Han har aldrig delat en annan människa.

Han kommer inte ihåg om han varit ute och letat efter Marua efter att hon försvann. Han kanske var ute och letade efter henne och ringde henne, men det är inget han minns idag.

Det stämmer inte att han sagt till Kaj att han skjutit Marua och inte heller att han stoppat en strumpa i munnen på henne. Det är rent skitsnack. Han och Kaj var inte direkt fiender, men inte heller vänner. Kaj var en väns vän, som han någon gång rökt med eller köpt röka av.

Han minns varken att han gått en trädgårdskurs eller att han där ställt en fråga om förmultning av lik.

Han har inte personligen känt av någon hotbild från Maruas familj. Han känner inte heller till att det ska ha funnits en hotbild mot någon annan. Det är skitsnack att Bo Hultberg eller hans vänner skulle ha hotat och misshandlat honom för att få uppgifter om Marua.

Det kan stämma att han, när han varit avlyssnad, pratat om att Magnus "säkert snackat för mycket". Magnus är inte känd för att vara ärlig direkt, utan är lite av en mytoman.

Han och vännerna begick många inbrott och skadade sig ofta. Om det har synts blod i trappuppgången på Ellstorgsgatan skulle det kunna vara förklaringen.

Kaj Oksza-Klossis uppgifter och utredningen gällande minnespsykologi

Kaj Oksza-Klossis uppgifter

Han växte upp på Möllevången. Hans föräldrar är från Polen, så han pratar polska. Han sålde cannabis för att ha lite pengar i fickan vid tiden för Marua Ajouz försvinnande. Av "Zenithgänget" umgicks han mest med bröderna Karlsson. Han hängde med Zenithgänget rätt så mycket när de var yngre, men inte så mycket under perioden 2002–2003. Han kände Michael Blomqvist genom bröderna Karlsson. Han träffade Filip Wolender ett par gånger. Han visste vem Filip var redan när denne satt inne för rånet på en gammal man. Magnus Jensen var också en person som hängde med gänget och han skulle beskriva Magnus som rätt så sårbar. Drogerna tog över Magnus väldigt tidigt. Jonas Kramer hängde inte med på rövarstrått, vad han vet. Han minns Jonas som en snäll kille som var emot droger. Han själv rökte mest cannabis, men det blev också annat.

Första gången han hörde om vad som ska ha hänt Marua var en kväll eller sen eftermiddag hemma hos Lenny Karlsson i hans rum. Lenny mottog ett samtal från Filip. Kaj brukade vara hemma hos Lenny på kvällarna för att röka och spela Playstation, så det var troligtvis så även denna gång. Efter en stund lämnade Lenny över mobilen till honom och han fick då frågan var man ska gömma något om man behöver gömma något i skogen. Han tror att han reagerade på ordet "huvud", men han är inte säker. Filip sa antingen "sak" eller "huvud". Han svarade att man skulle gömma det på en höjd för att folk inte orkar traska upp där. Sedan frågade han Lenny varför Filip ställde en sådan fråga och då svarade Lenny "du har ingen aning om vad han är kapabel till". Sedan berättade Lenny att Filip hade tagit livet av sin tjej. Han minns inte om Lenny då berättade om några detaljer. När Lennys bror Danny Karlsson kom in i rummet efter en stund frågade han honom om det var sant att Filip hade tagit livet av sin tjej. Då reagerade Danny rätt så barskt mot Lenny och ifrågasatte varför Lenny hade sagt så. Därefter gick Danny ut i hallen och ringde ett samtal och sa något i stil med "det är min bror, nej, det är min bror". För honom var detta överkligt, det var svårt att ta in att det skulle vara så. Han trodde först att det var ett skämt.

Försvaren har för Filip Wolenders räkning åberopat och föredragit bl.a. följande anteckningar från ett polisförhör med Kaj Okzsa-Klossi den 5 april 2022.

FL1: Var det nån annan där?

KO: Nä, vi satt och spela eller rökte brass eller nånting. Satt och spela Playstation. Så, och jag minns att det var telefonsamtal från Filip, att han börja jiddra eller nånting. Så börja jag liksom, Va fan vill han liksom?. Så sa han, så la han på liksom och Du vet inte vad han är kapabel till. Det var nästan som att han ville prata av sig. Men hur, sen så med tiden har det liksom kommit fram. Danny nämnde liksom, Du vet att Fille liksom döda sin egen brud. Och sen så blev det ju liksom att man frågade Fille, Vad fan, vad är det för, har du dödat din egen brud liksom?. Så berättade han liksom, det, så börja han komma med dom här detaljerna.

Kaj Okzsa-Klossi har härefter uppgett följande. Det stämmer att han i sitt första förhör inte nämnde något om frågan som gällde att gömma, kanske ett huvud, i skogen och att han då uppgav att var Danny som berättade om vad Filip hade gjort. Alla förhören har varit en process och han har fått hjälp med att minnas. Han vet inte varför just han fick frågan om var man skulle gömma något i skogen.

Vid ett senare tillfälle konfronterade han Filip med vad han hade fått höra. Det var i en arkadhall – The Place – på Värnhem. Han hade högst troligt använt cannabis då med. När han

och Filip gick till toaletterna för att rulla en joint frågade han Filip om det var sant och Filip svarade "ja, ja". Filip flinade när han sa ja. En annan person – han kan inte komma ihåg vem det var – sa att "ja, han sköt sin tjej". Han kunde fortfarande inte riktigt greppa att det var sant, men reagerade lite aggressivt i försvar och sa något i stil med att Filip inte skulle närma sig honom eller hans tjej. Filip berättade sedan för honom att han skjutit sin tjej – eller skjutit sin tjej i huvudet – och att hon fortfarande andades efter att hon blivit träffad. Han förstod det som att Filip sa att han hade skjutit henne i huvudet. Filip beskrev också hur hon andades, att hon hade haft svårt att få luft och att han sedan stoppade in en strumpa i munnen på henne för att hon skulle sluta andas. Filip beskrev, och härmade, hennes andning som ett snarkande. Filip berättade att det hade hänt i lägenheten och att han hade dragit in henne på toaletten. Som han minns det berättade Filip att han inte trodde att vapnet var laddat. Han minns att Magnus var med på The Place, för Magnus stack när Kaj reagerade. Han minns inte om Danny var där, men det är möjligt. Även denna gång hade han svårt att ta in informationen. Han upplevde att Filip var påverkad av tabletter, så han var bedövd på ett visst sätt men samtidigt medveten om vad han hade gjort. Han upplevde det också som att detta nästan var en av meriterna för Filip efter det som hade hänt med den gamle mannen. Efter detta tillfälle umgicks han och Filip inte direkt, men hade viss kontakt som gällde cannabis.

Han minns att Filip vid ett annat tillfälle ville ha cannabis. Kaj var antagligen hemma hos Lenny och tog sig då till Filip's lägenhet. Han minns att det var snöslask ute för hans skor blev genomblöta. När han kom fram satte han sig ner i soffan. Han minns inte allt som hände sedan, men han minns att Filip sålde en telefon till honom som senare visade sig vara Maruas telefon. Filip sa att det var hans flickväns telefon. Det var en liten vit/grå Sony Ericsson. Han minns att Lenny var med. Han frågade Filip en gång till vad det var som hade hänt och då visade Filip med armen hur han höll och sköt. Han förstod det som att Marua satt i soffan när hon blev skjuten för han satt i soffan och Filip satt mittemot på en pall eller stol och riktade handen mot soffkanten till vänster om honom. Han upplevde Filip som påverkad vid tillfället.

Den information som han fått till sig har varit väldigt obehaglig för honom genom åren. Han fick det verkligen bekräftat för sig själv när Maruas första kvarlevor hittades i skogen. Då förstod han allvaret i det hela. Då kunde han inte förtränga det längre utan nu var det bekräftat. Han har tänkt mycket på det här under åren. Efter det här ringde bröderna Karlsson, främst Danny, honom mycket. Han vet inte om de försökte hålla koll på honom eller påverka honom. Han har haft kontakt med polisen genom åren i andra ärenden och har då försökt berätta om Filip's uppgifter, men fått förklarat för sig att inget går att bevisa.

Det var han som kontaktade polisens kalla fall-grupp i ett mejl.

Filip har också berättat för honom att han pillade ut gevärskulan bakom örat på Marua. Han minns inte vid vilket tillfälle som Filip berättade detta. Filip berättade också att det var en "22:a" som hon hade blivit skjuten med. Han såg inte vapnet då, men har sett det i efterhand i media och hos polisen. Han minns det som att Filip hade en "22:a" innan händelsen kom på tal.

En annan sak som fått honom att reagera i efterhand är att Michael sålde en bil till honom. Bilens bagageutrymme var fullt av svartnat vatten och skogslöv. Han kan inte riktigt säga när det var, men det var lite senare i händelserna. Listerna var borta och all plast invändigt var borta. När han frågade Michael om saken reagerade denne lite obekvämt och nästan klöktes eller kräktes.

Som han minns det var han i Filip's lägenhet två till fyra gånger, både före och efter Maruas försvinnande. Efteråt var det plötsligt andra möbler i lägenheten och när de ringde till Filip

och frågade om de kunde komma till lägenheten så sa han att han fortfarande målade. När Kaj sedan kom dit kände han inte igen det han tidigare hade sett. Han minns att man hade bytt allt – inklusive soffa och matta – och att allt var ommålat. Han vet inte om man bytte färger.

Han minns också att Filip berättade att han skadat sig genom att stoppa huvudet i gasspisen och tända på. Som att han försökte ta livet av sig.

Han har kämpat med missbruk fram och tillbaka, men är helt fri från det sedan två år tillbaka. De senaste fem åren har han haft en del spontana återfall och innan dess var han på behandlingshem vid två tillfällen. Han har också arbetat under längre perioder.

Han träffade aldrig Marua personligen. Det är möjligt att de sågs tillsammans med andra, men det är inget han minns. En gång ringde det dock en tjej vid jultid och frågade om han ville ut och köpa julklappar och i efterhand har han uppfattat det som att det var Marua. Han ringde upp Danny och frågade vem det kunde vara och då uttryckte Danny att det var Filip's tjej. Han tolkade det som att hon ville köpa cannabis. Han har sett bilder på Marua hos polisen och i tidningar. Han har varit intresserad och tagit del av tidningsartiklar genom åren. Men han har varit noga med att inte ta intryck av vad andra har sagt och skrivit.

Försvaren har för Filip Wolenders räkning åberopat och föredragit bl.a. följande anteckningar från polisförhören den 5 april 2022.

Förevisas bild nr 39 (Marua Ajouz)

KO: Hahahaha. Där är hon ju. Jag har sett, den, det är den bilden jag har sett på, nu när jag hittade hela ärendet.

Kaj Oksza-Klossi har här efter uppgett följande. Det stämmer att han sagt så och menade då han hittade ärendet på polisens hemsida. Han har läst mycket om detta, men är ändå rätt så säker på händelserna och vad som sades.

Vid ett annat tillfälle när han och Filip var i samma rum hörde han att Filip uttryckte till en annan person att han hade puttat ut en person, som dog vid ungefär samma tid som Marua försvann. Filip skrattade eller flinade när han sa det.

Han har inte haft någon kontakt med Filip efter detta förutom när han träffade honom en gång år 2008 hemma hos Michael. Han har inget otalt med Filip, men upplever att det är stort att han indirekt har blivit inblandad i detta. Han har absolut inte någon anledning att i domstol berätta saker som inte är sanna.

Utredningen gällande minnespsykologi

Med anledning av Kaj Oksza-Klossis uppgifter har åklagaren åberopat ett sakkunnigutlåtande upprättat i april 2023 av professorn i psykologi Pär Anders Granhag som inför sitt utlåtande studerat vad som i dialogform antecknats från de fyra polisförhör som hållits med Kaj Oksza-Klossi i april och maj 2022 och januari 2023. Det uppdrag Pär Anders Granhag fått bestod i att utifrån ett minnespsykologiskt perspektiv titta närmare på a) förutsättningarna att minnas kritiska och anmärkningsvärda uppgifter över längre tidsintervall, och b) Kaj Oksza-Klossis vittnesmål. I utlåtandet konstateras slutsatsvis bl.a. att de uppgifter som Kaj Oksza-Klossi förmedlat ligger mycket långt tillbaka i tiden, och att tiden är den faktor som starkast nöter ner vårt minne men att om en händelse var anmärkningsvärd när man tog del av den – och sedan fortsatte att vara anmärkningsvärd – så buffrar detta mot glömska. Avslutningsvis anges i utlåtandet att det inte finns någon teknik för att säkert avgöra om Kaj Oksza-Klossi talar sanning, men att analysen visar att det finns flera indikatorer som pekar på att det han berättar har sin grund i för honom verkliga upplevelser och att han försöker berätta så

sanningsenligt som möjligt.

Pär Anders Granhag har i sitt förhör uppgett bl.a. följande. Han har varit sakkunnig i ett stort antal mål, men det är ovanligt att det förflutit så lång tid som i det här fallet. Han är ingen expert på hur minneskapaciteten påverkas av ett ganska omfattande cannabismissbruk, men det är klart att den kan påverkas negativt.

Andra förhörsuppgifter och då särskilt de som gällt uppgifter lämnade i efterhand och att Filip Wolender tidigare varit våldsam mot Marua Ajouz och andra personer

Åklagaren har – utöver förhöret med Kaj Oksza-Klossi – åberopat relativt omfattande muntlig bevisning för att styrka påståendet att Filip Wolender och personer med vetskap om vad som ska ha inträffat har berättat för andra personer och, i ett par fall, att information om vad som ska ha inträffat har lämnats vidare till andra personer innan händelserna var allmänt kända. Således har Mohammad Ajouz, Magnus Jensen, Michael Blomqvist, Emilia Gidlöf, Alexandra Merter, Danny Karlsson, Zacharia Hidell, Bo Hultberg, Stefan Östlund och Ann-Charlotte Karlsson lämnat uppgifter på detta tema. Åklagaren har också åberopat förhör med bl.a. Sabrina Nagou och Stine Ditlev för att styrka påståendet att Filip Wolender tidigare varit våldsam mot Marua Ajouz och andra personer.

I det följande återges i korthet vad de nu nämnda förhörspersonerna berättat företrädesvis i dessa delar.

Mohammad Ajouz har i sitt förhör i denna del berättat bl.a. följande. Precis efter att Marua Ajouz huvud hade hittats berättade en person som kallades Zamzam, och som under en period hade haft ett förhållande med en av Filip Wolenders vänners mamma, hur det hade gått till. Det var vännen som hade berättat för Zamzam. Någon hade skjutit Marua i huvudet och, som han uppfattade det, var det inte meningen att skottet skulle gå av. Zamzam berättade att det var flera personer – fyra till fem stycken – inblandade, bl.a. en polsk kille. När han i anslutning till att han hade fått höra detta berättade det för polisen, fick han veta att det inte stämde.

Magnus Jensen har i sitt förhör berättat bl.a. följande. Hösten och vintern 2002 var han inne i ett hårt missbruk och umgicks mycket med bl.a. Filip Wolender, Michael Blomqvist och ytterligare en namngiven person. De umgicks ofta hemma hos Filip, men han minns inte om han var där den 20 december 2002. Han bodde i Höllviken på den tiden. Om hans telefonnummer kopplat upp mot en mast som täcker Filips lägenhet och sedan kopplat upp mot en mast i Höllviken indikerar det att han har varit hemma hos Filip och åkt hem. Det är möjligt att han hade en övervakare på den tiden. Om det finns telefonsamtal på kvällen den 20 december 2002 mellan Filips telefon och hans övervakare var det säkert han som lånade Filips telefon.

Han känner igen vapnet som syns på fotografierna från lägenheten. Han kan inte svara på hur länge vapnet cirkulerade i gänget eller vem det tillhörde, bara att det förekom i umgänget. Han tror att vapnet var modifierat, men är inte säker. Han vet inte heller vad som hände med vapnet. Hans minne var säkert bättre när han i förhör den 26 april 2004 gällande telefonkontakterna med Sara Yahaivi på kvällen den 20 december 2002, enligt anteckning, ska ha berättat att han tror att de flirtade. Han har inget minne av att han denna kväll skulle ha hänvisat en tjej vidare till Filip. Han vet inte varför han sökt Zacharia Hidell vid flera tillfällen den 20 december 2002. Han minns inte heller att han då eller någon annan gång ska ha ska ha meddelat Zacharia att något "gått bull". Det hände ibland att han lämnade lägenheten för att åka hem till släktingar och äta och att han sedan kom tillbaka. Vid ett sådant tillfälle – han vet inte säkert datum och tid – blev han inte insläppt. Han tror att han hörde att Filip och

ytterligare en person (den person som han tidigare namngivit, tingsrättens anmärkning), men att han ändå inte blev insläppt. Han vet inget säkert om händelsen med Marua Ajouz, utan han har ryktesvis fått höra vad som ska ha hänt. Folk har dragit egna slutsatser. Det han har hört är att Filip har tagit livet av henne och att andra har varit inblandade.

Sedan åklagaren åberopat och tingsrätten tagit del av uppgifter som framgår av en ljud- och bildupptagning av ett inspelat polisförhör med Magnus Jensen den 15 mars 2022 har han bekräftat att det är de uppgifter han fått till sig från någon annan än Filip efter att han själv blivit misstänkt. Uppgifterna innebär sammanfattningsvis att Filip pillade med geväret och skulle rengöra det, att ett skott gick av "hux flux", kanske när Filip och Marua skulle kela, att skottet tog bakom örat, att Filip älskade Marua samt att Magnus misstänker att ytterligare två personer var i lägenheten och att man delade kroppen för att undanröja dödsorsak.

Magnus Jensen har herefter uppgett följande. Efter att han blev misstänkt talades det om prispengar på honom, Filip och den person som han tidigare namngivit. Då påstod de som utpressade honom sig för vara släktingar till Marua, men nu på senare tid har han förstått att det bara var folk som ville pressa honom på pengar. Antingen skulle han bevisa sin oskuld eller betala sig ur situationen, vilket han inte gjorde. De som utpressade honom ville veta vad som hade hänt. Han blev inte direkt misshandlad, men de var kanske lite hårdhänta. Bo Hultberg var delaktig i att lösa situationen mellan honom och utpressarna. Vid ett tillfälle var det ett möte, dit han tog med sig vänner som var beväpnade. Han fick med sig 15 000 kr från mötet. Det är möjligt att han vid mötet såg kuvert som det stod Filip och den namngivna personens namn på.

Michael Blomkvist har i sitt förhör i denna del berättat bl.a. följande. Han var en av Filip Wolenders närmaste vänner på den tiden. De var ett gäng på fem till åtta personer som umgicks dagligen och tog droger. I gänget ingick – förutom han själv och Filip – Magnus Jensen, Danny Karlsson och dennes bröder, och ytterligare en namngiven person (samma person som namngivits av Magnus Jensen, tingsrättens anmärkning). Kaj Oksza-Klossi, som var vän med bröderna Karlsson, var på den tiden väldigt instabil. Kaj tog en massa droger – mycket mer än de andra – och hade ett konstigt tankesätt. Det kan säkert stämma att han har sålt en bil till Kaj eftersom han var bilintresserad. Men aldrig en vattenfylld bil utan inredning. I alla år har det gått rykten. Ett av dem går ut på att Filip har gjort det. Det var särskilt Danny – som av någon anledning hyste agg mot Filip – som hade den uppfattningen. När det blev diskussion med Danny försvarade han Filip och förklarade att han inte kunde föreställa sig det.

Emilia Gidlöf har i sitt förhör inte kunnat lämna några uppgifter om vad Filip Wolender ska ha berättat för henne under tiden de var tillsammans (januari till mars 2003). Sedan åklagaren åberopat och tingsrätten tagit del av uppgifter som framgår av en ljudupptagning av ett inspelat polisförhör med Emilia Gidlöf den 21 november 2003 har hon uppgett att hon inte minns de uppgifterna, som sammanfattningsvis innebär att hennes vän Alexandra Merter, efter att det blev känt att Marua Ajouz huvud hittats, påminde henne om ett tillfälle då hon i skolan för Alexandra berättat att Filip "flummat" och uttryckt ord som Emilia uppfattade som att antingen han eller han tillsammans med någon annan skulle ha styckat någon och lagt delar i plastpåsar.

Alexandra Merter har i sitt förhör uppgett att det var hon som uppmanade Emilia Gidlöf att ta kontakt med polisen efter att det blev känt att Marua Ajouz huvud hittats. Sedan åklagaren åberopat och redovisat vad som antecknats från ett polisförhör med Alexandra Merter den 25 november 2003 har hon bekräftat att hon erinrar sig de uppgifterna, som sammanfattningsvis innebär att Emilia berättat för henne att Filip Wolender i sin tur ska ha

berättat för Emilia att han och några kompisar hade styckat en person och sedan lagt delar i skogen.

Danny Karlsson har i sitt förhör uppgett att han var med vid ett tillfälle när Kaj Oksza-Klossi på ett arkadställe på polska konfronterade Filip Wolender med det som hade hänt, att Kaj blev tystlåten efteråt och att han och Kaj inte pratade om vad som hade sagts. Sedan åklagaren åberopat och redovisat vad som antecknats från ett polisförhör med Danny Karlsson den 16 juni 2022 har han bekräftat att han erinrar sig vissa av uppgifterna, som sammanfattningsvis innebär att Filip efter att Kaj konfronterat honom blev nervös och tuggade på fingrarna/naglarna innan han försvann helt plötsligt och att Kaj blev förbannad. Danny Karlsson har också i sitt förhör uppgett att han bara vet vad han har läst i tidningarna, men att han hade uppfattningen att Filip låg bakom det hela och att han delgett Kaj den uppfattningen.

Zacharia Hidel har i sitt förhör uppgett att det han har hört är hörsägen och att något hade skett av misstag hemma hos Filip Wolender. Sedan åklagaren åberopat och tingsrätten tagit del av uppgifter som framgår av bl.a. en ljud- och bildupptagning av ett inspelat polisförhör med Zacharia Hidel den 15 maj 2023 har han uppgett att han minns delar av uppgifterna, som sammanfattningsvis innebär att Magnus Jensen vid ett tillfälle hade försökt nå honom hela dagen och därefter berättade att det hade hänt något "bull" och att han senare fick berättat för sig att de hade suttit hemma, att Filip Wolender hade lekt med ett luftgevär och råkat trycka av, att det inte var meningen och att det hade runnit tårar från hennes ögon. Zacharia Hidel har berättat att han förmodligen fick uppgifterna från Magnus och i vart fall inte direkt från Filip.

Bo Hultberg har i sitt förhör berättat bl.a. följande. Det fanns en hotbild mot både Magnus Jensen, som är hans kusin, och Filip Wolender. Han och hans vänner blandade sig i. Han ville skydda Magnus, som hela tiden bedyrade att det var en olycka och att de hade knarkat en massa. På den tiden var Bo skev i sina tankar och käkade en massa tabletter. Han gick rätt hårt åt Magnus för att få honom att berätta vad som hade hänt. Magnus sa hela tiden att det var en tragisk olycka, att de hade käkat hallucinogena droger och att festen "fuckade ur" när det hände. Han upplevde Magnus som genuin när han sa att det var en olycka. Det han hörde var att Filip – i lägenheten – höll i ett vapen som han trodde var oladdat, men att det gick av ett skott. Det var flera personer i lägenheten som festade när det hände. Hans vänner pratade med Filip.

Stefan Östlund har i sitt förhör berättat bl.a. följande. Han och Helen Nilsson träffades julen 2003 och var tillsammans till sommaren 2004. Då gjorde han slut eftersom hon hade missbruksproblem, ljög och var full av fantasier. Vid ett tillfälle berättade Helen om ett styckmord, men inte vem som hade begått det. Han trodde henne inte utan sa "nu ljuger du igen". Efter ett par dagar ringde hon och uppmanade honom att läsa Kvällsposten och be om ursäkt. Hon berättade att Marua Ajouz hade blivit dödad och nedgrävd. När de vid ett annat tillfälle i bil var på väg till Malmö för att gå på bio (Sagan om ringen) pekade Helen ut på åkern och sa "där blev Marua nedgrävd". Det var utanför Staffanstorp. Han trodde inte på det heller. Helen försökte inte bara sälja sin bil, utan den skulle slaktas. Han vet inte varför. Sedan åklagaren åberopat och redovisat vad som antecknats från ett förhör med Stefan Östlund den 16 juni 2022 har han uppgett att han inte minns en där antecknad uppgift om att man, enligt Helen, skulle ha fraktat bort Marua i bilen. Däremot har han bekräftat andra antecknade uppgifter, som sammanfattningsvis innebär att Helen berättat att Marua hade varit i en lägenhet vid Värnhem, att de knarkade, att de hade ett avsågat hagelgevär och att de sedan hade vådaskjutit Marua och blivit rädda naturligtvis och därför gjort sig av med henne. Stefan Östlund har häfter uppgett att det säkert kan stämma att han inte nämde

att Helen ska ha berättat om Marua eller pekat ut åkern i sitt första förhör (i september 2004), men förhöret handlade inte om det. Han har också uppgett att inte tror att det som rör åkern är en efterhandskonstruktion eftersom man hade hittat ett lik på den åkern, även en antecknad uppgift från ett polisförhör den 4 juli 2022 antyder det. Han har tillagt att man läser ju tidningar, så man lägger naturligtvis ihop saker och vad som tillhör vilket är svårt att säga.

Med anledning av Stefan Östlunds uppgifter har åklagaren åberopat en kartbild utvisande var Helen Nilsson för Stefan Östlund pekat ut att Marua Ajouz skulle vara begravd (i riktning mot Nordanå) och kvitto utvisande att Helen Nilsson gjort sig av med sin bil den 3 januari 2003. *Stefan Östlund* har sitt förhör uppgett att kartbilden överensstämmer med hans minnesbild.

Ewa Runquist har sitt förhör berättat bl.a. följande. Hon hade ett förhållande med André Durkan under en period efter att André och Helen Nilsson flyttat till Kristianstad (år 2003). Helen pratade ganska mycket om att Marua Ajouz hade blivit mördad och hon hade också en bestämd uppfattning om att det var Filip Wolender och eventuellt andra personer i gänget som utfört det, att det var en olyckshändelse och att de hade gjort sig av med kroppen. Helen berättade att Marua var väldigt vacker och att man inte klarade av att förstöra huvudet och att det var därför man behöll det intakt.

Kriminalvårdaren *Ann-Charlotte Karlsson*, som den 4 mars 2004 höll i en trädgårdskurs för bl.a. Filip Wolender när han avtjänade fängelsestraffet för taxirånet, har enligt anteckningar från polisförhör med henne den 25 mars 2004 berättat sammanfattningsvis följande. Hon höll denna dag i en teorilektion för den behandlingsavdelning som Filip Wolender vistades på i Kumla. Närvarande var Filip Wolender och några andra intagna. De diskuterade kompostering och de kom in på att prata om förmuftningsprocesser. Då frågade Filip Wolender hur lång till det tar för ett lik att förmuftna. Hon blev förvånad över frågan och svarade att hon inte hade denna kunskap. Filip Wolender var helt allvarlig när han ställde frågan. Han utvecklade inte frågeställningen vidare, utan nöjde sig med det svar han fick. Hon hade bra kontakt med Filip Wolender och han hade inte tidigare frågat eller gjort uttalanden om liknande saker. Hon har hållit i en snarlik kurs i flera år och har aldrig fått en liknande fråga. Hon tyckte att det verkade konstigt och pratade med sin chef, som ansåg att det skulle skrivas en tjänsteanteckning, vilket hon också gjorde.

Sabrine Nagou har i sitt förhör berättat bl.a. följande. Hon växte, liksom Marua Ajouz, upp på Zenithgatan och de var bästa vänner. Hon blev chockad när hon fick veta att Marua och Filip Wolender var tillsammans eftersom hon ansåg att Filip var utåtagerande och våldsam. Vid ett tillfälle, i mitten av 1990-talet, bevitnade hon när Filip och en av hans vänner från ingenstans hoppade på en hemlös man och misshandlade honom. Sista gången hon träffade Marua stod de utanför hennes trappuppgång och då berättade Marua att hon och Filip hade bråkat och att Filip hade tagit ett ganska hårt struhtag på henne och sedan kastat ut henne. Hon upplevde det då som att detta hade skett ganska nyligen. Hon tror att sista gången hon träffade Marua var några dagar innan hon försvann.

Stine Ditlev har enligt anteckningar från polisförhör med henne den 2 april och 11 november 2003 och den 9 mars 2004 sammanfattningsvis berättat bl.a. följande. Hon lärde känna Marua Ajouz i oktober 2002. Hon tror att Marua berättade sanningen för henne, men att hon nog kunde ljuga för andra personer. Det var Filip som gjorde slut med Marua, som blev jätteledsen. Marua berättade att hon hade gått hem till Filip efter att det hade tagit slut, för att hon saknade honom. Då hade Filip blivit arg, velat att hon skulle gå därifrån och i samband med det hade han tagit struhtag på henne. Marua berättade sedan detta direkt för Stine. Efter denna händelse ville Marua gå tillbaka till Filip och hon ville att Stine skulle följa

med. Stine ville inte det. Hon vet inte om Marua gått dit själv, men hon tror inte det eftersom hon hade uppmanat Marua att inte gå dit.

Tingsrättens bedömning i skuldfrågan

Några allmänna utgångspunkter för tingsrättens prövning

I ett brottmål tar domstolen ställning till åklagarens gärningsbeskrivning. Denna består i grunden av ett antal påståenden om faktiska förhållanden, ofta ett händelseförlopp, som ska motsvara den beskrivning av brottet som finns i den eller de straffbestämmelser som åklagaren anser ska tillämpas. Det är, i princip utan undantag, åklagaren som ensam har bevisbördan för att påstådda rättsfakta föreligger och att det alltså har gått till på det sätt som åklagaren påstår i gärningsbeskrivningen.

För att ett åtal ska leda till en fällande dom krävs att domstolen finner att det genom den utredning som lagts fram i målet är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har begått den åtalade gärningen. Beviskravet innebär att det ska vara praktiskt taget uteslutet att det kan ha gått till på något annat sätt än det som åklagaren påstår i sin gärningsbeskrivning. Bevisningen måste alltså vara robust. I kravet ligger att utredningen ska vara så fullständig att det inte finns anledning att anta att ytterligare undersökning skulle ändra bedömningen; domstolen ska på grundval av den presenterade utredningen kunna dra slutsatsen att det inte finns andra möjliga förklaringar till ett visst händelseförlopp. Om det i något avseende kvarstår osäkerhet sedan utredningen lagts fram, exempelvis när det gäller andra tänkbara gärningsmän, kan detta leda till att beviskravet inte är uppfyllt.

Vad gäller frågan om det kan finnas alternativa förklaringar har Högsta domstolen i rättsfallet NJA 2023 s. 29, "Mordet vid busshållplatsen", uttalat att domstolen bör överväga sådana inom ramen för vad utredningen ger anledning till och vad som annars framstår som värt att beakta. I rättsfallet uttalas också följande (p. 14).

Utgångspunkten är att alla någorlunda rimliga alternativa förklaringar måste uteslutas för att domen ska bli fällande. En alternativ förklaring till det som åklagaren påstår måste dock framstå som praktiskt möjlig och det ska finnas anledning att räkna med den just i det fall som bevisprövningen avser. Betydelsen av en alternativ förklaring kan i det enskilda fallet vara beroende av hur stark den övriga utredningen till stöd för åtalet är.

Enligt 35 kap. 1 § rättegångsbalken ska domstolen avgöra vad som är bevisat i målet efter en samvetsgrann prövning av allt som har förekommit. Innebörden av bestämmelsen är att det råder fri bevisföring och fri bevisprövning. Detta innebär dock inte att värderingen av den bevisning som åberopas är helt överlämnad åt domstolens skönsmässiga bedömning. I rättspraxis har vissa principer för bedömningen utvecklats. Samtidigt har Högsta domstolen tydligt framhållit att principer och riktlinjer för bevisbedömningen måste behandlas med försiktighet och urskillning och att det inte är möjligt att ange en modell för bevisbedömningen som kan tillämpas i alla olika typer av mål. Det viktiga är att bedömningen grundas på rationella skäl och innefattar en objektivt grundad och strukturerad analys av bevisningen (se NJA 2023 s. 29 p. 19 med där gjorda hänvisningar).

Utgångspunkten är alltså att den tilltalade inte behöver bevisa något. Han eller hon ska i princip inte heller ha någon nackdel av att lämnade uppgifter visar sig vara felaktiga. Detta hänger samman med att den tilltalade dels har rätt att tåga, dels kan ha skäl att lämna en annan berättelse än den som är sann även om han eller hon är oskyldig till det som åklagaren påstår. Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2015 s. 702, "Balkongmålet", med hänvisningar till avgöranden från Europadomstolen, slagit fast att det är endast i situationer som uppenbarligen kräver en förklaring som den tilltalades tystnad kan tillmätas betydelse.

Denna s.k. förklaringsbörd innebär inte att bevisbördan flyttas från åklagaren till den tilltalade, utan får betydelse först i en situation där åklagaren har uppfyllt sin bevisbörd och utredningen innebär att det finns övertygande bevisning för den tilltalades skuld.

Domstolens bedömning ska göras utifrån den utredning som har lagts fram vid huvudförhandlingen. Något annat material får, enligt 30 kap. 2 § rättegångsbalken, inte beaktas. Vad som sagts under förundersökningen får beaktas i vissa fall och under särskilda förutsättningar. När det gäller själva kravet på utredningen och dess omfattning för en fällande dom blir det naturligen högre för allvarliga brott såsom mord än vid mindre allvarliga brott, varför toleransen för osäkerhet blir mycket låg.

Den bevisning som åklagaren åberopar kan vara direkt eller indirekt. Indirekt bevisning kallas också ofta för indiciebevisning. Med direkt bevisning avses bevis som är omedelbart kopplade till det som påstås i gärningsbeskrivningen. Vid indirekt bevisning saknas motsvarande omedelbara samband mellan beviset och det som påstås i gärningsbeskrivningen. Det betyder att det som framgår av beviset kan vara riktigt utan att det har gått till på det sätt som påstås i gärningsbeskrivningen.

Det finns inget krav på att åklagaren måste presentera direkt bevisning för att ett åtal ska kunna bifallas. Också i situationer där bevisningen uteslutande är indirekt kan det samlade värdet av bevisningen vara så starkt att det är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har gjort sig skyldig till den gärning som åklagaren påstår.

Högsta domstolen har i rättsfallet NJA 2023 s. 29 uttalat sig om hur indiciebevisning bör behandlas i brottmål och lämnat vissa riktlinjer för bevisprövningen. Vid bevisprövningen bör domstolen först värdera betydelsen av varje enskilt bevis (t.ex. ett vittnes uppgifter). Det bör ske med beaktande av alla omständigheter som har betydelse för värderingen. När domstolen har bedömt styrkan i varje enskilt bevis finns det förutsättningar att väga samman all den bevisning som har åberopats. Den samlade styrkan i bevisningen är beroende av styrkan i varje enskilt bevis, hur många bevis det finns och hur bevisen förhåller sig till varandra, exempelvis om de är fristående och samverkande eller om de utgör olika delar av en kedja med flera olika led. Det sammanvägda bevisvärdet av två fristående och samverkande bevis är i princip högre än värdet av varje enskilt bevis. När det gäller kedjebetvisning är förhållandet ofta det motsatta; ju fler led som ingår desto svagare är bevisningen för slutledet i kedjan. Det är först vid sammanvägningen av all den bevisning som parterna har åberopat som domstolen kan uttala sig om huruvida åklagaren har presenterat så stark bevisning att det är ställt utom rimligt tvivel att den tilltalade har begått den åtalade gärningen. Domstolen måste då också pröva betydelsen av alternativa förklaringar (se rättsfallet NJA 2023 s. 29 p. 22–28).

När det särskilt gäller värderingen av muntlig bevisning måste domstolen, när den bedömer värdet av en utsaga, som regel göra en värdering av förhörspersonens trovärdighet och tillförlitlighet. Vid bedömningen av en persons trovärdighet bör domstolen överväga om det finns anledning för den hörde att lämna felaktiga uppgifter om vad som har hänt. När en persons tillförlitlighet prövas tar domstolen hänsyn till huruvida den hörde till följd av olika förhållanden, t.ex. alkohol- eller narkotikapåverkan har missuppfattat en händelse eller har fått en felaktig uppfattning om den genom t.ex. påverkan av vad andra har berättat eller genom att minnesbilden har rubbats till följd av att lång tid har förflutit.

Eftersom det gått mer än 20 år sedan det påstådda brottet begicks – och flera av förhörspersonerna inte haft något minne av händelserna – har sådant som antecknats, men även spelats in, under förundersökningen åberopats i stor utsträckning. Vid bedömningen av uppgifter av sådant slag, t.ex. anteckningar från polisförhör, måste beaktas att förhör under

förundersökningen inte sker med sådana rättssäkerhetsgarantier som gäller vid förhör i domstol och i parternas närvaro. De noteringar som görs av polisen kan ha blivit missvisande av olika skäl. Förhørsledaren och den som förhörs kan ha talat förbi varandra utan att det framgår av anteckningarna. Är det fråga om skriftliga sammanfattningar av förhör kan det vara oklart vilka frågor som faktiskt har ställts och därmed också vilka förhållanden som har legat nära till hands för den hörde att berätta om. Att en uppteckning från ett förhör har lästs upp för förhörspersonen och godkänts av denne är inte heller någon garanti för att personen verkligen i alla delar står bakom den redovisning av förhöret som finns nedtecknad eller att redovisningen fullt ut återspeglar förhöret (se rättsfallet NJA 2015 s. 702 p. 25). Som försvararen har påpekat är flera av förhören i detta fall inte ens upplästa och godkända utan har dokumenterats på så sätt att förhören direkt talats in på band, avhörts efterhand och sedan godkänts av förhörspersonen. Denna teknik var inte ovanlig i början av 2000-talet.

Trots att det i detta fall har gått väldigt lång tid sedan det påstådda brottet begicks måste naturligtvis dessa grundläggande principer för bevisning i brottmål upprätthållas fullt ut vid bevisprövningen.

Inledande bedömning av bevisningen

Målet rör alltså händelser och ett brott som påstås ha begåtts för mer än 20 år sedan. Det medför ett antal särskilda förhållanden vid bevisprövningen i målet. De flesta som hörts i målet har hörts om händelser de var med om år 2002 och åren närmast därefter. Det är klart att detta innebär att minnesbilderna kan vara obefintliga, svaga eller helt enkelt mycket osäkra. Vid värderingen av uppgifter från de personer som under förundersökningen bara har hörts i nutid och även av andra uppgifter som framkommit sent i utredningen måste, redan av det skälet, mycket stor försiktighet iakttas.

Många av personerna har hörts i dåtid och har under förhören vid tingsrätten konfronterats med anteckningar om vad de skulle ha sagt då, för runt 20 år sedan. Särskild försiktighet är påkallad när det gäller att bedöma minnesbilder som dyker upp när man konfronteras med så gamla uppgifter. Till detta kommer, som påpekats i föregående avsnitt, den allmänna försiktighet som är påkallad vid bedömningen av nedtecknade och andra uppgifter från förundersökningen.

Därtill kommer att många av de hörda personerna har beskrivit att det i umgängeskretsen och bland boende på Zenithgatan spekulerades i vem som var gärningsman och att vissa var helt säkra på att Filip Wolender var den skyldige. Det har också förhållandevis tydligt framkommit att flera av förhörspersonerna har haft en negativ uppfattning om Filip Wolender som person. Sådana förutfattade uppfattningar kan påverka en förhörspersons möjlighet att förhålla sig objektiv och endast ge uttryck för faktiska iakttagelser och erfarenheter helt fria från egna spekulationer och teorier. Även medierapportering och annan rapportering kan ha sådan påverkan. Det står, som påpekats, klart att fallet alltsedan Marua Ajouz huvud hittades år 2003 har fått stor massmedial och annan uppmärksamhet och att Filip Wolender häktades som misstänkt för mord redan år 2004. Många av förhörspersonerna har också hänvisat till vad de läst och sett i tidningarna.

Det måste också konstateras att den omständigheten att Marua Ajouz försvinnande på ett tidigt stadium tycks ha behandlats som just ett försvinnande och inte som ett mord eller annat brott förefaller ha påverkat utredningsläget negativt.

Tingsrätten vill här särskilt peka på att det förmodade mordvapnet saknas. Det har inte funnits någon möjlighet att undersöka spår av en skjutning på Filip Wolenders kropp och kläder i direkt anslutning till den påstådda gärningen. Inte heller har den svarta soffan varit

föremål för undersökningsåtgärder. I målet finns alltså ingen närmare utredning rörande i sammanhanget centrala föremål, vilket hade kunnat belysa eventuell förekomst av blodbesudling eller fingeravtryck. Inte heller lägenheten på Ellstorgsgatan har undersökts i anslutning till försvinnandet, utan först i november 2003. Utredningar av sådant slag hade givetvis kunnat ge en klarare bild av vad som hände under kvällen och natten den 20 till 21 december 2002.

Det sagda hindrar dock inte att den säkrade bevisningen fortfarande kan ha stor betydelse. En viktig del av åklagarens bevisning består av säkrad telefontrafik mellan vissa personers telefoner den 20 och 21 december 2002. Och ett av de främsta skälen till att utredningen nu lett till åtal tycks vara att man låtit undersöka de bevarade skelettdelarna på nytt och då funnit stöd för att Marua Ajouz blivit skjuten. Ytterligare ett skäl tycks vara de nytillkomna uppgifterna från vittnet Kaj Oksza-Klossi, som kommer att värderas närmare i det följande.

Det ska också redan här konstateras att det inte har förebringats någon bevisning som direkt är inriktad på att Filip Wolender har gjort sig skyldig till mord eller försök till mord på något av de sätt som åklagaren påstår i sin gärningsbeskrivning, som ett vittnesmål från någon som har sett hela eller delar av händelseförloppet eller teknisk bevisning som visar att det har funnits fysisk kontakt mellan Filip Wolender och Marua Ajouz vid tillfället.

Företrädesvis tar åklagarens mycket omfattande bevisning i stället sikte på att styrka en mängd olika förhållanden som rör Filip Wolenders agerande de aktuella dagarna och i tiden därefter, var han befann sig, olika telefonkontakter, att han ska ha haft tillgång till ett vapen som överensstämmer med det förmodade mordvapnet, iakttagelser i och utanför lägenheten på Ellstorgsgatan samt vad Filip Wolender och personer med vetskap om vad som ska ha skett har berättat för andra personer. Det handlar om bevisning kring ett flertal omständigheter som ska bilda en struktur eller ett mönster vilket tillsammans med den rättsmedicinska och forensisk antropologiska utredningen gör att åklagaren anser att åtalet kan styrkas. Tyngdpunkten i åklagarens bevisning ligger i de uppgifter som Kaj Oksza-Klossi lämnat sammanställda med den tekniska utredningen i målet. Åklagaren bygger alltså sitt åtal mot Filip Wolender på indiciebevisning där flera av indicierna är beroende av sannolikhetsbedömningar. Det kräver särskilt stor försiktighet vid bedömningen och för en fällande dom krävs bevisning som i slutänden positivt knyter Filip Wolender till det som påstås i gärningsbeskrivningen och att annan gärningsman kan uteslutas.

För att kunna döma Filip Wolender till ansvar krävs alltså att det är just det som åklagaren påstår i sin gärningsbeskrivning som är ställt utom rimligt tvivel. I detta fall handlar påståendet om mord eller försök till mord som är uppsåtliga brott som inte har preskriberats (se 35 kap. 2 § brottsbalken). Detta utgör ramen för tingsrättens prövning. Om exempelvis bevisningen inte skulle visa annat än att Filip Wolender har orsakat Marua Ajouz död genom åtminstone grov misshandel och/eller grovt vållande till annans död har preskription inträtt för gärningarna eftersom det förflutit mer än 10 år. Det är givetvis inte tillräckligt att det kan bevisas att Marua Ajouz dött i Filip Wolenders lägenhet. Det är inte heller tillräckligt att det kan bevisas att Filip Wolender har haft något med Marua Ajouz död att göra, t.ex. genom att på något sätt ha hjälpt någon annan som har orsakat hennes död. Här bör också påpekas att det bara är ett händelseförlopp i Filip Wolenders lägenhet på Ellstorgsgatan som kan vara straffrättsligt relevant. Utredningen kring ett eventuellt efterföljande händelseförlopp kan dock ha betydelse för bedömningen av vad som kan ha hänt i lägenheten.

Innan tingsrätten redovisar sina bedömningar rörande frågorna om var Marua Ajouz dog och om Filip Wolender haft med hennes död eller det efterföljande händelseförloppet att göra ska den bevisning som tar sikte på frågorna om när och hur Marua Ajouz dog behandlas.

Slutligen görs en sammanvägning av bevisningen i målet.

Bedömning av bevisningen som tar sikte på frågorna om när och hur Marua Ajouz dog

Marua Ajouz sista aktiviteter

Tingsrätten konstaterar inledningsvis att Marua Ajouz, när hennes huvud anträffades i Bokskogen den 12 oktober 2003, hade varit anmäld försvunnen sedan den 3 januari samma år. Av förhören med Helen Nilsson, som var den som gjorde anmälan, och Marua Ajouz föräldrar har framgått att sista gången de träffade henne var den 20 december 2002 och att hon inte dök upp till planerade möten med Ghada Ajouz och Helen Nilsson ett par dagar senare. Ghada Ajouz har berättat att dottern sagt att hon skulle tvätta den 21 december 2002, men att kläderna förblev otvättade. Den 20 december 2002 var även sista gången Marua Ajouz sågs på sitt ungdomsboende på Idaborgsgatan. Av utredningen framgår att den sista utgående trafiken från Marua Ajouz SIM-kort ägde rum kl. 23.34 den 20 december 2002 och att personer i hennes närhet dagarna därefter upprepade gånger försökte nå henne, utan framgång.

På grund av vad som framkommit om att bl.a. Marua Ajouz pass och bankkort anträffades bland hennes tillhörigheter på Idaborgsgatan, att den lön som sattes in på hennes konto den 23 december 2002 förblev orörd och att hennes SIM-kort aldrig mer kom att fyllas på förefaller det mindre troligt att hon frivilligt skulle ha hållit sig undan och brutit kontakten med familj och vänner.

Sammantaget talar bevisningen i dessa delar för att Marua Ajouz dog den 20 till 21 december 2002.

Den rättsmedicinska och forensisk antropologiska utredningen m.m.

När det gäller den rättsmedicinska och forensisk antropologiska utredningen visar den till en början entydigt att Marua Ajouz kropp styckats och delvis paketerats med plast och tejp. Det står också klart att huvudet på något sätt transporterats till Bokskogen, där det anträffades den 12 oktober 2003, och att större delen av den resterande kroppen transporterats till Nordanå, där den anträffades den 3 april 2017. Av NFC:s utlåtande i fråga om materialsamhörighet framgår bl.a. att resultatet talar extremt starkt för att tejpbiten från Bokskogen har suttit ihop med tejpbiten från Nordanå (Grad +4). Detta talar mycket starkt för att samma person eller personer har varit inblandade i styckningen. I detta sammanhang måste påpekas att ett eventuellt gravfridsbrott, som på den tiden benämndes brott mot griftefrid, är preskriberat sedan drygt 15 år.

När det gäller frågan om hur Marua Ajouz dog ger NFC:s utlåtanden i fråga om förekomsten av bly och andra metallpartiklar på halskotor och underkäke samt miljömedicinskt utlåtande tillsammans med den forensisk antropologiska utredningen stöd för att Marua Ajouz skadats i halsregionen av en kula från ett vapen och att kulan innehållit bly och koppar. Den forensisk antropologiska utredningen ger också stöd för att skottriktningen varit bakifrån och att kulan gått horisontellt centralt igenom den tredje halskotan. Av rättsmedicinskt yttrande framgår att ingenting i de tidigare obduktionsprotokollen motsäger slutsatserna i den forensisk antropologiska utredningen. Av yttrandet framgår också att en skottskada på tredje halskotan är livsfarlig och att tidsförloppet från uppkomsten av merparten av tänkbara skador orsakade av en sådan skottskada till dödlig utgång är kortvarigt. Av Linnéa Hacker-Mogensens uppgifter framgår att det inte fanns några tecken på en naturlig dödsorsak, såsom sjukdom, eller förgiftning.

Tingsrätten kan konstatera att bevisningen i dessa delar talar för att Marua Ajouz skadats

livsfarligt i halsregionen av en kula från ett vapen och att detta, i sin tur, i någon mån talar för att hennes död har orsakats av den skadan. Däremot är det inte med den utredning som presenterats möjligt att dra några slutsatser om den exakta dödsorsaken eller, om döden orsakats av skottskadan, hur omgående Marua Ajouz dog eller försattes i medvetslöshet. Det kan också konstateras att utredningen inte ger någon ledning gällande den situation i vilken Marua Ajouz träffades av kulan och att den inte utesluter ett scenario där Marua Ajouz dött av t.ex. en olyckshändelse eller ett vådaskott.

Bedömning av bevisningen som tar sikte på frågorna om var Marua Ajouz dog och om Filip Wolender haft med hennes död eller det efterföljande händelseförloppet att göra

Telefonaktiviteter och positioneringar

Av utredningen framgår att Filip Wolenders och Marua Ajouz telefonnummer hade flera kontakter på kvällen den 20 december 2002, innan hennes nummer kl. 20.20 kopplade upp mot den mast som täcker hans lägenhet på Ellstorpsgatan. Vidare framgår att Marua Ajouz telefonnummer aldrig kom att koppla upp mot någon annan mast och att Sara Yahaivi vid fyra tillfällen mellan kl. 22.16 och kl. 22.23 försökte nå henne utan framgång och att hon till slut – efter att ha varit i kontakt med Magnus Jensen – kl. 22.27 pratade med någon som svarade i Filip Wolenders telefon. Av särskild betydelse är också vad som framkommit om att Marua Ajouz SIM-kort under kvällen och natten, kl. 23.34 och 03.31, placerades och satt i en av Filip Wolenders telefoner (Ericsson T 600) samt att han fortsatte att använda den telefonen under januari 2003. Det senare talar starkt för att Marua Ajouz och Filip Wolender på kvällen och natten, kl. 23.34 och 03.31, var på samma plats.

Sammantaget talar bevisningen i dessa delar för att Marua Ajouz den 20 till 21 december 2002 och alltså sin sista tid i livet befann sig tillsammans med åtminstone Filip Wolender i lägenheten på Ellstorpsgatan. Till detta kommer vad Filip Wolender uppgett vid häktningsförhandlingen den 11 mars 2004 om att Marua Ajouz var hemma hos honom då och att han, enligt anteckningar, lämnat liknande uppgifter i polisförhör redan den 4 januari 2003.

Det framgår däremot inte av utredningen i dessa delar hur många andra personer som samtidigt var i lägenheten. Det står klart att det ofta var fest i lägenheten och att många personer i Filip Wolenders umgängeskrets vistades där och det finns förhörsuppgifter om att så var fallet även vid detta tillfälle. Bevisningen talar för att åtminstone ytterligare en person var där under kvällen den 20 december 2002. Och samtalslistor med positioneringar har bara inhämtats avseende ett par av de personer som mera frekvent tycks ha vistats i lägenheten.

När det sedan gäller händelserna den 21 december 2002 står det klart att en av Filip Wolenders vänner hade anknytning till Nordanå. Av utredningen framgår också att Filip Wolenders telefonnummer vid upprepade tillfällen den 21 december 2002 hade kontakt med just den vännens telefonnummer, att det var uppehåll i telefontrafiken kopplat till Filip Wolenders båda telefonnummer mellan kl. 21.44 och kl. 23.08 denna kväll och att ett av telefonnumren dessförinnan positionerade vid en mast i riktning mot Nordanå. Även om det, som försvaret påpekat, är långt från masten till Nordanå och det saknas utredning om hur frekvent Filip Wolender och vännen med anknytning till Nordanå normalt hade telefonkontakt får detta ändå anses i någon mån besvärande för Filip Wolender.

Lägenheten på Ellstorpsgatan och genomförda undersökningar med kriminalsökhundar

Åklagaren har gjort gällande att det finns flera självständiga förhållanden som indikerar att lägenheten på Ellstorpsgatan har varit en brottsplats, nämligen att kriminalsökhundar

markerat för likdoft, att bevis undanröjts och lägenheten renoverats samt att blod observerats i trappuppgången i tid för gärningen.

När det först gäller hundmarkeringarna framgår av utredningen att likhunden Garro år 2003 markerade i köket där det låg ett laminatgolv, att golvet där han markerat (nära element/fönster och kyl/frys) bröts upp och säkrades, att han samtidigt visade ett förhöjt intresse i vardagsrummet och att samma hund sedan år 2004 markerade på en annan plats i köket samt att likhunden Virre år 2017 markerade på en av masonitskivorna som säkrats och sedermera förts över till beslag. Det står klart att masonitskivan, när det låg i köket, var placerad underst och alltså under den linoleummatta på vilken laminatgolvet lagts. Av utlåtande från NFC i fråga om Garros och Virres markeringar framgår att det är 43 gånger mer sannolikt att en död person varit i kontakt med ytan på köksgolvet närmast elementet än att så inte varit fallet (Grad +1). Av utredningen framgår också att även andra kriminalsökhundar, som inte varit renodlade likhundar, gjort markeringar i lägenheten och på golvet i beslag. En av hundarna har, likt Garro, visat förhöjt intresse i vardagsrummet på platsen där den svarta skinnsoffan var placerad.

Det står klart att två personer – åren 1959 och 1994 – påträffats döda i lägenheten. Det framgår inte var den man som dött år 1959 påträffades. Försvaret har i denna del bl.a. invänt att golvet i beslag har hanterats på ett sätt som gör att hundarnas markeringar på det inte framstår som tillförlitliga och att markeringarna – som skett på golvet nära kyl/frys – skulle kunna avse läckage av animalisk köttsaft från denna. Tingsrätten kan, i avsaknad av sakkunnigt förhör i denna del, konstatera att Garro och Virre haft kompetens för lik och att de då rimligen måste vara utbildade för att söka efter och markera doft från döda människor. Den senare invändningen framstår därför som mindre trolig, men det går inte att med någon säkerhet slå fast om hundarnas markeringar är korrekta eller inte. Det kan heller inte uteslutas att likhundarnas markeringar – särskilt inte eftersom Virres markeringar skett på den undre delen av golvet – har avsett doft från den man som påträffats död år 1959.

Sammantaget får ändå likhundarnas markeringar – tillsammans med övriga kriminalsökhundars markeringar – ett visst bevisvärde och talar i någon mån för att Marua Ajouz har dött i Filip Wolenders lägenhet.

Det står klart att den svarta soffa, som fanns i vardagsrummet den 20 till 21 december 2002, inte återfanns bland de möbler som Filip Wolenders morbror tagit över i samband med lägenhetsförsäljningen. Inte heller mattan, som syns på fotografier från lägenheten, återfanns. Filip Wolender har berättat att den svarta soffan byttes ut efter julen 2002 eftersom han fick en ny i julklapp, vilket Isabela Wolender har bekräftat i förhör. Ingen av dem har kunnat redogöra för vad som hände med mattan, vilket kanske inte är så konstigt. Tingsrätten konstaterar att det i och för sig är ett märkligt sammanträffande att varken soffa eller matta har återfunnits, men att det utifrån dessa uppgifter är vanskligt att dra några närmare slutsatser.

Av utredningen framgår att lägenheten renoverades i samband med att Filip Wolender tog över den efter mormodern, vilket förefaller ganska naturligt. Några förhörspersoner har vagt berättat om renoveringar i tiden även efter julhelgen. Tingsrätten nöjer sig med att konstatera att det inte finns någon uppgift som konkret gällt renovering i vardagsrummet – där Marua Ajouz enligt åklagaren ska ha skjutits – och att tapeten och bården i det rummet på fotografier tagna före och efter julhelgen ser likadana ut. Det går alltså inte att dra några slutsatser av bevisningen i dessa delar.

Vad slutligen gäller observationer av blod i trappuppgången har flera boende på Ellstorgsgatan lämnat uppgifter på det temat. Carina Svensson har t.ex. berättat om blod på

trappsteget innanför entrén och på portkodshöljet utanför entrén och att hon gjort sina iakttagelser vintern 2002 i anslutning till en tvåveckorsresa till Thailand dit hon reste den 31 december 2002. Även Ove Lidin och Salli Ardengård har lämnat uppgifter om bl.a. blod i trapphuset, men deras uppgifter om när i tiden de ska gjort sina iakttagelser är betydligt osäkrare.

Ove Lidins uppgifter om att han sett Filip Wolender tillsammans med en vän bära ut en matta och Savit Sangsatras uppgifter om att han på källarplanet sett blod och soffdynor är uppgifter som de lämnat först i nutida polisförhör och som de sedan vidhållit vid förhören i tingsrätten. Uppgifterna är därmed, även om de säkert är uppriktiga, förbundna med sådan osäkerhet att bevisvärdet redan av den anledningen blir ytterst begränsat. Därtill kommer att ingen av dem har kunnat lämna närmare uppgifter om när iakttagelserna ska ha gjorts.

Försvaret har i denna del invänt att det står klart att åtminstone någon i gänget i närtid skadat sitt finger, att man över huvud taget ofta skadade sig i gänget och att det blod som Carina Svensson iakttagit funnits bl.a. på portkodshöljet utanför entrén. Även om det kan finnas sådana andra förklaringar, så har ändå det faktum att det har förekommit blod i trapphuset anslutning till den 20 till 21 december 2002 ett visst, om än begränsat, bevisvärde.

Förekomst av vapen

Av de i beslag tagna fotografierna och NFC:s analys framgår att ett avsågat kulgevär i kaliber .22 hanterats av personer i gänget i Filip Wolenders lägenhet i tiden före den 29 oktober 2002. Det finns däremot inte någon bevisning som ger något direkt stöd för att det förvarades i lägenheten den 20 till 21 december 2002. Utredningen ger närmast vid handen att det efter den 29 oktober 2002 förvarades hos André Durkan som sedan lämnade det vidare till någon annan än Filip Wolender. Det går heller inte att dra några säkra slutsatser gällande vapnets funktionsduglighet eller vems det var.

Däremot talar utredningen som gäller förekomst av vapen för att Filip Wolender och hans vänner inte var främmande för att använda vapen.

Hårstrån

Av NFC:s utlåtande i fråga om de hårstrån som säkrats på plasten från fyndplatserna framgår att ett av hårstråna har en mitokondriell DNA-profil som överensstämmer med en av Filip Wolenders vänners profil. Filip Wolender har i denna del genom sin försvarare hänvisat till NFC:s hemsida enligt vilken mitokondriellt DNA inte är unikt för en enskild individ och inte kan användas för att peka ut en specifik person utan ger en hänvisning till flertalet individer med samma härkomst på mödernet. Tingsrätten instämmer i att denna bevisning måste värderas med mycket stor försiktighet, eftersom många personer kan ha en identisk sådan profil, men att den ändå i någon liten mån är besvärande för Filip Wolender. Det bör påpekas att det kan finnas flera förklaringar till att en person avsatt DNA på ett föremål och att det naturligtvis kan ha skett i ett helt legitimt sammanhang.

Agerande efter händelserna

Det står klart att Filip Wolender natten till den 22 december 2002 sökte vård för brännskador i ansiktet och på vänster hand och att han i samband med det uppgav att han ådragit sig skadorna när han skulle tända sin gasspis. Tingsrätten konstaterar att det är ett märkligt sammanträffande, men att åklagaren inte har fört fram någon alternativ förklaring till det inträffade. Det går hur som helst inte att dra några närmare slutsatser i denna del.

Kaj Oksza-Klossis uppgifter

När det gäller frågan om Filip Wolenders inblandning i Marua Ajouz död är det av stor vikt att

bedöma Kaj Oksza-Klossis vittnesmål. Åklagarens beskrivning av händelseförloppet bygger nämligen till stor del på de uppgifter som Kaj Oksza-Klossi har lämnat i polisförhör och sedan vid tingsrätten. Kaj Oksza-Klossi hördes första gången av polis den 5 april 2022 och alltså närmare tjugo år efter de händelser som åtalet avser. Tingsrätten har nu att bedöma trovärdigheten och tillförlitligheten av de uppgifter som han lämnat. Ytterligare en fråga är om man kan utgå från att de uppgifter som Filip Wolender ska ha lämnat till Kaj Oksza-Klossi svarar mot verkligheten.

När det gäller Kaj Oksza-Klossis uppgifter har Filip Wolender genom sin försvarare pekat på att muntlig bevisning är en färskvara och den stora försiktighet som måste iakttas vid bedömningen av uppgifter som lämnas så många år senare, att en person med normal minnesbegåvning har svårt att minnas sådant som hänt för över tjugo år sedan och att Kaj Oksza-Klossi till följd av långvarigt cannabismissbruk måste ha särskilt dåliga förutsättningar att minnas. Det har också förts fram att hans minnesbilder kan ha påverkats av vad andra har berättat för honom och av vad han läst sig till samt att vissa av hans uppgifter framstår som osannolika och överdrivna, såsom uppgiften att allt i Filip Wolenders lägenhet – som Kaj Oksza-Klossi inte varit i särskilt många gånger – var utbytt (inklusive soffa och matta) och ommålat och att bagageutrymmet på bilen han köpte var fullt av svartnat vatten och skogslöv.

Även om tingsrätten tror att Kaj Oksza-Klossis uppgifter om samtalen med Filip Wolender i sig säkert är uppriktiga är vittnesmålet, av de skäl som försvararen fört fram, förbundet med sådan osäkerhet och sådana frågetecken att tillförlitligheten starkt kan ifrågasättas, men även trovärdigheten i någon mån. Uppgiften om att allt i lägenheten skulle vara ommålat förefaller t.ex. direkt felaktig. Kaj Oksza-Klossis uppgifter måste därför lämnas utan avseende vid den fortsatta bedömningen. Pär Anders Granhag har inför sitt utlåtande och förhör tagit del av vad som antecknats från polisförhören med Kaj Oksza-Klossi och således varken av eventuella inspelningar av sådana förhör eller förhöret vid tingsrätten. Och han har på fråga från försvaret bekräftat att ett omfattande missbruk av cannabis kan påverka minnet negativt. Pär Anders Granhags uppgifter förändrar, mot den bakgrunden, inte tingsrättens bedömning när det gäller bevisvärdet av Kaj Oksza-Klossis uppgifter. Det kan i det sammanhanget tilläggas att både Kaj Oksza-Klossi och Filip Wolender – av allt att döma – var påverkade av narkotika när samtalen ska ha ägt rum och att man alldeles oavsett bevisvärdet av Kaj Oksza-Klossis uppgifter bl.a. därför inte kan utgå från att uppgifter som Filip Wolender har lämnat svarar mot verkligheten.

Övriga förhörsuppgifter som gällt uppgifter lämnade i efterhand

Åklagaren har – utöver förhöret med Kaj Oksza-Klossi – som redan påpekats åberopat relativt omfattande muntlig bevisning för att styrka påståendet att Filip Wolender och personer med vetskap om vad som ska ha inträffat har berättat för andra personer och, i ett par fall, att information om vad ska ha inträffat har lämnats vidare till andra personer innan händelserna var allmänt kända.

Emilia Gidlöf, Alexandra Merter och Ann-Charlotte Karlsson har alla tre hörts i dåtid och då lämnat uppgifter som talar för att Filip Wolender på något sätt kan ha varit inblandad i det efterföljande händelseförloppet. Alexandra Merters uppgifter, som hon bekräftat vid förhöret i tingsrätten, innebär sammanfattningsvis att Emilia Gidlöf berättat för henne att Filip Wolender i sin tur ska ha berättat för Emilia Gidlöf (i början av år 2003) att han och några kompisar ska ha styckat en person och sedan lagt delar i skogen. Detta talar för att Emilia Gidlöf hade vetskap om det efterföljande händelseförloppet innan det var allmänt känt och är i någon mån besvärande för Filip Wolender.

Mohammad Ajouz har berättat att han redan i anslutning till att Marua Ajouz huvud hittades fick berättat för sig att någon hade skjutit dottern i huvudet, att det inte var meningen att skottet skulle gå av och att det var fyra till fem personer inblandande, bl.a. en polsk kille. Mohammad Ajouz har lämnat uppgifter på detta tema redan i dåtida förhör. Sammantaget talar hans uppgifter för att Marua Ajouz blivit skjuten och att Filip Wolender på något sätt kan ha haft med hennes död att göra samt att Mohammad Ajouz hade vetskap om att dottern skottsbadats innan det var allmänt känt.

Danny Karlsson har gett uttryck för att han bara vet vad han läst i tidningarna, men att han hade uppfattningen att Filip Wolender låg bakom det hela. Bevisvärdet av Danny Karlssons uppgifter är därför så lågt att de kan lämnas utan avseende.

Zacharia Hidel och Ewa Runquist har under förundersökningen bara hörts i nutid. Och Magnus Jensen och Bo Hultberg har, av allt att döma, lämnat de uppgifter som är av intresse först i nutida polisförhör. Detsamma gäller Stefan Östlund. Vid värderingen av deras uppgifter måste, redan av de skäl som angetts i den inledande bedömningen, mycket stor försiktighet iakttas. Men de har alla lämnat uppgifter som talar för att Marua Ajouz blivit skjuten och att Filip Wolender på något sätt kan ha haft med hennes död att göra. När det gäller vem eller vilka som varit inblandade och på vilket sätt är det dock svårt att – utifrån dessa uppgifter – dra några närmare slutsatser. Det rör sig uteslutande om åtminstone andra- och tredjehandsuppgifter. Visserligen har Magnus Jensen, Zacharia Hidel och Bo Hultberg uppgett att Filip Wolender var den som höll i vapnet, men Zacharia Hidel och Bo Hultberg har sannolikt fått uppgifterna från Magnus Jensen, som i sin tur har berättat att han fått uppgifterna från en annan person. Bevisvärdet av dessa uppgifter blir mot den bakgrunden mycket lågt. Det står också klart att det i umgängeskretsen och på Zenithgatan spekulerades i vem som var gärningsman och att även medierapportering kan påverka en förhörspersons möjligheter att förhålla sig objektiv. Sammantaget går det inte att utifrån dessa uppgifter dra några närmare slutsatser om händelseförloppet. I detta sammanhang ska dock särskilt påpekas att ingen av dessa förhörspersoner har berättat om något annat än en olyckshändelse och/eller ett vådaskott.

Frågan om motiv

Åklagaren har pläderingsvis som motivbild gjort gällande att Filip Wolender – även om inget talar för att det var en planerad gärning – kan ha blivit arg på Marua Ajouz som sökt upp och stört honom trots att han gjort slut. Åklagaren har i det sammanhanget gjort gällande att Filip Wolender var välkänd för impulsivt meningslöst våld och hänvisat till att han, enligt uppgifter från bl.a. Sabrine Nagou och Stine Ditlev, utövade våld mot Marua Ajouz tidigare. Sabrine Nagou har också berättat om ett tillfälle då hon bevittnat impulsivt våld från Filip Wolenders sida. Enligt tingsrätten framstår det som mycket spekulativt att bedöma det nu anförda som ett motiv för att Filip Wolender skulle vilja döda Marua Ajouz. Men det är inte helt uteslutet och är i någon mindre mån besvärande för Filip Wolender.

Övrig bevisning och Filip Wolenders uppgifter

Den bevisning som tingsrätten inte närmare har bedömt i det föregående har utomordentligt liten eller ingen som helst betydelse för bedömningen av det gärningspåstående som åklagaren har framfört. Till den senare kategorin hör t.ex. bevisningen som tar sikte på att Filip Wolender fortsatt i livet visat intresse för utredningen och personer i sitt gamla umgänge, vilket förefaller fullständigt naturligt.

Filip Wolender har när det gäller händelserna den 20 till 21 december 2002 genomgående berättat att han inte minns någonting. Tingsrätten nöjer sig med att här konstatera att det framkommit ganska många omständigheter som talar mot att Filip Wolenders uppgifter är

sanna, särskilt det förhållande att han vid häktningsförhandlingen den 11 mars 2004 berättat förhållandevis detaljerat om att vad som enligt hans uppfattning hände då. Han har också vid huvudförhandlingen relativt detaljerat berättat om det rån han ska ha utsatts för i februari 2002. Några säkrare slutsatser går dock inte att dra av utredningen i denna del; särskilt som det rör händelser för över 20 år sedan och Filip Wolender då frekvent och destruktivt missbrukade droger. Här förtjänar igen att påpekas att den tilltalade i princip inte ska ha någon nackdel av att lämnade uppgifter visar sig vara felaktiga, vilket hänger samman med att han eller hon – även som oskyldig till det som påstås – kan ha skäl att lämna en annan berättelse än den som är sann.

Sammanvägning av bevisningen i målet

Som följer av redovisningen i det föregående är all den åberopade bevisningen indirekt, vilket betyder att det som framgår av bevisen kan vara riktigt utan att det har gått till som påstås i gärningsbeskrivningen. Det kan alltså finnas alternativa förklaringar till det som bevisen utvisar.

För att en fällande dom ska kunna meddelas krävs att det är bevisat – ställt utom rimligt tvivel – att Filip Wolender uppsåtligt har berövat Marua Ajouz livet eller försökt göra det på något av de sätt som åklagaren påstår i gärningsbeskrivningen. Det är givetvis inte tillräckligt att det kan bevisas att hon har dött i hans lägenhet. Och det är inte tillräckligt att det kan bevisas att han har vållat hennes död eller på något annat sätt haft med hennes död eller det efterföljande händelseförloppet att göra, t.ex. genom att på något sätt ha hjälpt någon annan som har orsakat hennes död.

Det rör sig om en mycket omfattande utredning om händelserna kring Marua Ajouz försvinnande, både muntlig och skriftlig, som i delar och med varierande styrka talar för att Filip Wolender – på något sätt – kan ha haft med hennes död eller det efterföljande händelseförloppet att göra.

Vid en sammantagen bedömning talar bevisningen visserligen för att Marua Ajouz miste livet den 20 till 21 december 2002 när hon befann sig i Filip Wolenders lägenhet på Ellstorpsgatan tillsammans med honom och att hon i samband med det skadats livsfarligt i halsregionen av en kula från ett vapen. Och detta, i sin tur, talar liksom bevisningen i viss mån för att Filip Wolender kan ha haft med hennes död eller det efterföljande händelseförloppet att göra. Däremot ger bevisningen ingen närmare bild av vad som rent faktiskt utspelade sig i lägenheten eller vilka som – utöver Marua Ajouz och Filip Wolender – var där. Det står klart att det ofta var fest i lägenheten och att många personer i Filip Wolenders umgängeskrets vistades där och det finns förhörsuppgifter om att så var fallet även vid detta tillfälle. Bevisningen talar för att åtminstone ytterligare en person var där under kvällen den 20 december 2002. Det närmare händelseförloppet i lägenheten, inbegripet även dödsorsak och dödstidpunkt, är alltså liksom det efterföljande händelseförloppet oklart. Marua Ajouz kan ha dött ögonblickligen av skadan och det kan inte uteslutas att hon omkommit genom en olyckshändelse, exempelvis genom att hon satt sig ner i soffan där ett osäkrat vapen förvarades. Det kan inte heller uteslutas att det har rört sig om ett vådaskott. Tvärtom har i princip alla förhörspersoner som hörts på det temat berättat om en olyckshändelse och/eller ett vådaskott. Det kan inte heller uteslutas att någon annan än Filip Wolender har orsakat Marua Ajouz död och att han i en stressad situation har hjälpt den andre på något sätt. Det kan slutligen inte uteslutas att Filip Wolender över huvud taget inte varit inblandad. Sammantaget finns det alltså flera möjliga alternativa förklaringar och det går inte att dra några bestämda slutsatser om vilken inblandning i Marua Ajouz död som Filip Wolender kan ha haft. Det är därmed inte bevisat att Filip Wolender har gjort sig skyldig till det åtalade brottet (eller något annat brott som numera är preskriberat).

Eftersom det inte är ställt utom rimligt tvivel att Filip Wolender har gjort sig skyldig till det som påstås i gärningsbeskrivningen ska han frikännas.

Skadestandsfrågan

Grunden för målsägandenas skadeståndsyrkanden är den gärning som åklagaren har yrkat att Filip Wolender ska dömas för. Eftersom tingsrätten frikänner Filip Wolender ska skadeståndsyrkandena avslås.

Övriga frågor

Särskilda yrkanden

Åklagarens yrkanden om bevisbeslag är lagligen grundade och, såvitt avser Filip Wolender, dessutom medgivet. De ska bifallas.

Ersättning till försvarare och målsägandebiträde

De ersättningar som försvararen och målsägandebiträdet har begärt framstår som skäligen. De tillerkänns därför ersättning med begärda belopp. Eftersom Filip Wolender frikänns ska staten stå för kostnaderna.

Rätten

Rådmannen Lisa Löfberg samt nämndemännen Elisabet Andersson, Marie Andersson och Lars Boström
Rätten är enig.

Digitalt signerad av rådmannen Lisa Löfberg

Överklagandeinformation

Hur man överklagar

Överklagandet ska ha kommit in till Malmö tingsrätt senast den 3 oktober 2023. Överklagandet ska vara skriftligt. Malmö tingsrätt skickar det vidare till Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid så har den andra parten också rätt att överklaga, även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv Malmö tingsrätts namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis. Skicka

med skriftliga bevis som inte redan finns i målet. Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför. Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen till en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer. Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer. Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.

5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.

6. Skicka eller lämna in överklagandet till Malmö tingsrätt. Tänk på att skicka det i god tid med hänsyn till postgången.

Vad händer sedan?

Malmö tingsrätt kontrollerar att överklagandet har kommit in i rätt tid. Om det har kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet har kommit in i tid skickar domstolen överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Hovrätten över Skåne och Blekinge.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning kan även Hovrätten över Skåne och Blekinge skicka brev på det sättet.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till Hovrätten över Skåne och Blekinge tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning. Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att ta med allt du vill föra fram i överklagandet.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd.

Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen och det är kopplat till en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i 4 olika fall.

1. Hovrätten bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten har dömt rätt.
2. Hovrätten anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
3. Hovrätten behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.

4. Hovrätten bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Det krävs också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

Vill du veta mer?

Mer information finns på www.domstol.se. Ta kontakt med Malmö tingsrätt eller Hovrätten över Skåne och Blekinge om du har frågor.